
STENOGRAFISCHE NOTULEN VAN DE PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN

VERGADERING VAN

5 DECEMBER 2017

PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN

VERGADERING VAN 5 DECEMBER 2017

De vergadering wordt geopend te 14.04 uur.

Mevrouw de Gouverneur en de heer Provinciegriffier zijn aanwezig.

Tekenden de aanwezigheidslijst:

Mevrouw	AVONTROODT Yolande
Mevrouw	BAETEN Els
De heer	BELLENS Peter
Mevrouw	BOCKX Greet
De heer	BOLLEN Ivo
Mevrouw	BOONEN Nicole
De heer	BUNGENEERS Luc
De heer	CALUWÉ Ludwig
De heer	CLAESSEN Jan
Mevrouw	COLSON Mireille
De heer	CORLUY Bert
Mevrouw	COTTENIE Christ'l
De heer	CUYT Rony
De heer	DE COCK Koen
De heer	DE HAES Jan
Mevrouw	DE HERT Vera
De heer	DELEUS Stefaan
De heer	DE VEUSTER Daan
De heer	DILLEN Koen
De heer	EL ABOUSSI Oussama
De heer	GEUDENS Frank
De heer	GEYSEN Kris
Mevrouw	GIELEN Pascale
De heer	GODDEN Jürgen
De heer	GOOSSENS Kris
Mevrouw	GÜLHAN Saadet
De heer	HELSEN Koen
De heer	HENS Werner
De heer	HUIJBRECHTS Jan
Mevrouw	JACQUES Ilse
De heer	JANSSEN Patrick
De heer	JANSSENS Eric
De heer	KERREMANS Koen
De heer	LEMMENS Luk

De heer MARCIPONT Daniël
De heer MEEUS Michel
De heer MERCKX Kris
Mevrouw MICHIELSEN Inge
De heer MINNEN Herman
Mevrouw MOREAU Livia
Mevrouw NAERT Nicole
De heer PALINCKX Koen
De heer PEETERS Bruno
Mevrouw PEETERS Marleen
De heer RÖTTGER Rik
De heer SCHOOF Hans
De heer SELS Frank
Mevrouw STEVENS Lili
De heer THIJS Danny
De heer UGURLU Sener
De heer VAN EETVELT Roel
Mevrouw VAN GOOL Greet
Mevrouw VAN HAUTEGHEM Marleen
Mevrouw VAN HOFFELEN Karin
De heer VAN HOVE Bart
Mevrouw VAN HOVE Katleen
Mevrouw VAN LANGENDONCK Gerda
Mevrouw VAN OLMEN Mien
Mevrouw VANALME An
De heer VANDENDRIESSCHE Diederik
Mevrouw VERHAERT Inga
De heer VERHAEVEN Eddy
Mevrouw VERLINDEN Linda
De heer VOLLEBERGH Steven
Mevrouw WECKHUYSEN Wendy
De heer WILLEKENS Tim
De heer ZANDER Jan

Verontschuldigd:

Mevrouw BAYRAKTAR Aysel, Mevrouw BWATU NKAYA Annie, de heer FEYAERTS Patrick, Mevrouw HENDRICKX Iefke en mevrouw VAN CLEEMPUT Loes.

De raad is bijeen in openbare vergadering.

OPENBARE VERGADERING

VOORZITTER.- We starten vandaag met onze budgetbespreking.
Ik geef graag het woord aan gedeputeerde Lemmens.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Geachte voorzitter, geachte gouverneur, geachte leden van de deputatie, geachte leden van de provincieraad, beste collega's,

Net zoals het in de voorbije jaren de gewoonte was vatten wij vandaag de begrotingsbesprekingen aan en kunnen wij, ik en mijn collega's van de deputatie, u het budget voor 2018 presenteren.

De deputatie legt een budget in evenwicht voor, ingebed in een meerjarenplan en op maat van een hervormde en afgeslankte provincie.

Ik wil eerst en vooral mijn dank uitdrukken aan mijn collega's en aan al onze medewerkers die de voorbije weken en dagen veel werk hebben gestoken in het opstellen van dit budget dat nu voorligt.

Griffier, ik hoop dat u aan onze mensen onze dank wil overmaken.

Collega's, De 'afslanking van de provincies' wordt binnen enkele weken een realiteit.

Op 1 januari 2018 ronden we de afslankingsoperatie af en beginnen we met een schone lei binnen de bevoegdheden die nog provinciaal blijven, met name die van de grondgebonden materies.

Vanaf dan zullen Vlaanderen en de lokale besturen, die onze bevoegdheden hebben overgenomen, aan zet zijn voor alle persoonsgebonden bevoegdheden.

De Vlaamse overheid zal trachten om haar nieuwe bevoegdheden op een waardige manier verder te zetten. Sommige steden en gemeenten zullen dat doen.

Vlaanderen kan alvast rekenen op gemotiveerde mensen vanuit onze administratie die bijzonder gespecialiseerd zijn in hun vak.

De overdracht van de betrokken mensen was de voorbije maanden ons belangrijkste zorgpunt.

Voor ons personeel is er nu een goede regeling getroffen, zowel voor wat betreft hun nieuw statuut als naar hun aankomende inhoudelijke uitdagingen.

Aan alle partijen die in deze onderhandelingen betrokken waren drukken wij namens de deputatie alvast onze welgemeende dank uit.

Zoals beloofd kom ik nu graag nog even terug op de transitie van onze provinciale musea en de Arenberg naar de stad, omdat dat de laatste horde was die we nog moesten nemen in het kader van de transitie. En ik heb u vorige week beloofd dat ik u bij het begin van de besprekingen hier meer over zou kunnen zeggen.

Er is hier de afgelopen periode heel wat rond te doen geweest maar ik kan u zeggen, collega's, dat we een goed en duidelijk akkoord hebben kunnen maken met de stad.

Zoals u weet is elke transitie, elke fusie en elke verandering sowieso moeilijk.

Als je te snel gaat, riskeer je als een olifant in een porseleinenwinkel te keer te gaan en maak je brokken.

We hebben dan ook getracht om voor deze operatie onze tijd te nemen zodat de juiste keuzes konden worden gemaakt en er een goed akkoord kon komen tussen de stad en de provincie.

Van in het begin hebben wij als provincie steeds twee principes gehanteerd:

Ten eerste mag de transitie geen negatieve impact hebben op de werking van onze instellingen.

Ten tweede mag ons personeel dat mee overgaat in de transitie er niet op achteruitgaan.

Zij mogen zeker niet het slachtoffer worden van deze bestuurlijke operatie.

De Arenbergschouwburg, het Fotomuseum, DIVA en het Modemuseum zijn stuk voor stuk topinstellingen waar we als provincie alleen maar trots op kunnen zijn.

We hebben hier als provincie zeer sterk geïnvesteerd, en mét resultaat!

Het is bijvoorbeeld geen toeval dat een internationaal gerenommeerd artiest als Ai Wei Wei het Fotomuseum kiest voor een belangrijke overzichtstentoonstelling.

En recent nog kwam het Metropolitan Museum in New York de curator van ons Modemuseum weggapen om daar de modeafdeling te gaan leiden.

Het is ook geen toeval, collega's, dat artiesten zoals Bart Peeters, Herman Van Veen of Philip Geubbels, die makkelijk een sportpaleis op zichzelf kunnen vullen, graag tien avonden na mekaar optreden in de Arenbergschouwburg.

U begrijpt dat wij er alles aan gedaan hebben om de autonome en succesvolle werking van onze instellingen veilig te stellen.

En ik kan u bevestigen dat wij die garanties gekregen hebben van de stad. Zowel voor wat betreft de middelen, werking als het personeel.

Voor de Arenberg zal dit gebeuren binnen de vzw Antwerpen Kunstenstad. Voor onze musea zal de transitie gebeuren binnen de hiervoor opgerichte museumstichting.

Zal alles vanaf nu vlekkeloos verlopen? Neen, het zal de eerste maanden waarschijnlijk nog wel met wat vallen en opstaan zijn.

Maar het grote voordeel is dat alle betrokkenen, zowel politiek als administratie, het nu eens zijn over het doel: vier sterke cultuurinstellingen die Antwerpen mee op de nationale en internationale kaart zullen zetten.

Hiermee is de transitie, ondanks alle doemdenkers, een feit geworden, en daar dank ik iedereen voor die daar mee aan gewerkt heeft.

Collega's,

Vandaag wil ik het toch vooral hebben over de toekomst van onze provincie, we staan hier namelijk op een scharniermoment.

Wij zullen weldra de bladzijde van de afslanking omslaan en de focus leggen op de grondgebonden bevoegdheden. Als provincies zullen wij vanaf dan de streekmotors zijn in Vlaanderen.

Wij gaan de krachtige en dynamische motor zijn achter heel wat initiatieven die de levenskwaliteit van mensen en de werking van bedrijven en organisaties streekgebonden zullen verbeteren. Deze nieuwe focus op de grondgebonden bevoegdheden geeft ons nieuwe kansen om nog beter te doen wat de provincies al lang deden.

Elke dag zien wij in onze provincies complexe problemen die niet opgelost geraken, omdat ze de gemeentegrenzen overstijgen, en dus te groot zijn voor gemeenten om individueel aan te pakken.

Er zijn dan ook heel wat voorbeelden te vinden van beleid dat de provincie hier voert en ook in de toekomst moet blijven voeren.

Zo zijn we op vraag van de gemeenten bezig met de mobiliteitsstudie Midden Kempen en met de kanaalkant.

De POM houdt zich bezig met de ontwikkeling van bedrijventerreinen.

We voeren beleid rond lokale economie en voorzien een studie rond baanwinkels.

Met ons waterbeleid onderhouden we onze lokale waterhuishouding.

We hebben onze recreatiedomeinen die bij een breed publiek bekend zijn en lokaal zeer gedragen worden zoals het Zilvermeer, de Merode, de Schorre, enz.

En met Kempens landschap voorzien we ontwikkelingen in recreatie en natuurbeheer of geven we nieuwe invullingen aan historische gebouwen.

In dergelijke gevallen is de schaalgrootte en de opgebouwde knowhow binnen onze provincie ideaal en kunnen we bovenlokaal onze meerwaarde laten gelden.

Wij zijn klein genoeg om dicht bij een probleem te staan en het te begrijpen, en groot genoeg om het aan te pakken en oplossingen mogelijk te maken. Wij zullen hierin initiatieven blijven nemen die ten goede komen van de bevolking, maar die door de meeste gemeenten alleen niet kunnen aangepakt worden.

Daarin ligt de eigenheid en de kracht van onze provincie.

Uiteraard, en daar gaan we het de komende dagen nog over hebben, gaan we verder met het bouwen van onze fietsostrades. Wij blijven ook nog, en dat is natuurlijk niet grondgebonden, in onderwijs investeren. Ook de erediensten, onze kathedralen: daar gaan we verder in.

We gaan onszelf dus opwerpen als regionale 'streekmotor' - en dat is binnen het VVP-colloquium van vorige week zo ook al gezegd - en zullen hierin beleid uittekenen op streek- of gebiedsniveau waarin verschillende bevoegdheden worden verzoend en waarbij bijvoorbeeld mobiliteit, economie, milieu en woonbeleid kunnen samenkomen.

Geachte raadsleden,

Er is in deze raad de voorbije jaren veel gediscussieerd over de afslanking en de transitie, maar we zijn altijd blijven beleid voeren. Deze deputatie is ook altijd blijven

investeren. Vergeet dat niet. En dat was geen gemakkelijke opdracht. Maar ik bedank in alle geval mijn collega's binnen de deputatie om er toch samen allemaal voor te gaan.

We gaan de debatten aanvatten. Het is tijd om dit bestuur opnieuw in een positief daglicht te plaatsen en ons te profileren als de streekmotor die we zijn.

Collega's, u zal zien dat we met dit budget als provincie een duidelijke keuze hebben gemaakt.

De keuze van de toekomst voor onze provincie, de keuze van de grondgebonden bevoegdheden en de keuze van de provincie als streekmotor.

We nemen als deputatie onze verantwoordelijkheid op om dit beleid in de toekomst verder vorm te geven.

Ons beleid zal er staan, om zowel de burgers als de lokale besturen verder te ondersteunen en als kennis en expertisepartner op te treden, nu en in de toekomst.

Vanaf 1 januari 2018 beginnen we met de provincie met veel enthousiasme aan dit nieuwe hoofdstuk.

Ik vraag u dan ook zoals elk jaar om een constructief debat.

Samen kunnen we onze streekmotor op gang trekken, en ik hoop dat alle partijen, meerderheid én oppositie hun bijdrage willen leveren aan ons nieuwe provinciale verhaal.

Ik dank u.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Caluwé heeft het woord.

De heer CALUWÉ, gedeputeerde.- Mevrouw de gouverneur, mijnheer de voorzitter, collega's,

Nog een paar woorden aanvullend bij datgene wat gezegd is in de Verenigde Raadscommissies met betrekking tot de financiën.

Misschien is het goed, want ik heb daar niet zo de nadruk op gelegd tijdens de Verenigde Raadscommissies, om toch nog even mee te geven voor wat voor uitdagingen we globaal staan en stonden in deze legislatuur.

We hebben toch heel wat maatregelen te verwerken gehad in onze budgetten:

- Het starten met het overnemen van een aantal uitgaven, zonder dat we daar financiering voor hadden, bijvoorbeeld het onderhoud van de waterlopen, het financieren van de regionale landschappen en van de bosgroepen.

- Vervolgens is in 2 fasen het provinciefonds helemaal afgeschaft.

- Daarna is er de maatregel gekomen dat er geen compensatie meer was voor materieel en outillering die Vlaanderen niet meer belastte en het exponentieel, toenemend in de tijd, niet meer belast bij de nieuwe investeringen voor bedrijven. Wat in onze inkomens voor de onroerende voorheffing telkenjare doorwerkt, en elk jaar meer gaat doorwerken.

- Ten slotte, wat we vorig jaar al wel wisten, maar wat naar dit budget doorwerkt, de hervorming met betrekking tot de persoonsgebonden bevoegdheden, waar de gevolgen

daarvan onze inkomsten uit de opcentiemen op de onroerende voorheffing met 30 miljoen wordt verminderd. Terwijl het aantal uitgaven die we in onze begroting zonder meer kunnen schrappen, omdat het persoonsgebonden bevoegdheden zijn die door anderen worden overgenomen, maar 25 miljoen bedraagt, en daar dus een verschildelta op zit van 5 miljoen. Dat heeft te maken met het feit dat een deel van die 5 miljoen te maken heeft met overheid. Die zit bij ons ook wel, maar dat kan niet van vandaag op morgen afslanken. Je kan niet van vandaag op morgen zeggen: er zijn hier minder mensen die personeelsdossiers moeten opvolgen, want er zijn minder personeelsleden. Want het is niet van vandaag op morgen dat je dat kan verwerken. Dat gebeurt maar geleidelijk aan. Ook omdat daar een voorziening in zit voor investeringen. Maar de investering in cultuur en sport uit het verleden die wij op ons genomen hebben neemt maar geleidelijk af in onze uitgaven voor investeringen uit het verleden, terwijl we toch nu meteen al het gelijkaardige bedrag compenseren.

- Er zit ook een verevening in tussen de provincies. De wijze van financiering, de manier waarop de onroerende voorheffing overgeheveld wordt naar Vlaanderen zorgt ervoor dat er bij ons een 1 miljoentje verschil op zit. Bij anderen was dat meer. Bij Oost-Vlaanderen was dat 2 miljoen, bij Vlaams-Brabant is dat 7 miljoen. Dat achtte men zodanig groot dat men zei vanuit Vlaanderen: dat moeten we wel compenseren, want dat is moeilijk om te verwerken. De 1 miljoen valt onder de kleine getallen, en we hebben dat dus zelf op ons moeten nemen. Omgekeerd, Limburg en West-Vlaanderen verdienen eigenlijk aan het wegnemen van de persoonsgebonden bevoegdheden, vermits bij Limburg en West-Vlaanderen meer uitgaven weggaan dan er inkomsten worden afgenomen. Die hebben eigenlijk een delta in hun voordeel waardoor ze ruimer kunnen werken.

We wisten dat op het einde van 2016. Ik heb dat vorig jaar duidelijk overgedragen. Maar het is nu, naar deze begroting dat het doorwerkt en we hebben het toch allemaal kunnen wegwerken zonder dat wij drastische maatregelen hebben moeten nemen, zonder dat wij mensen op straat hebben moeten zetten, zoals wij dat ook de voorgaande jaren telkens hebben gedaan. Wij hebben dat iedere keer kunnen bolwerken. Maar ik heb het ook al op andere plaatsen gezegd: gans deze operatie die we de voorbije 6 jaar hebben moeten doen heeft wel tot effect dat een aantal dingen die de provincie in het verleden kon doen omdat men toch over ruime middelen beschikte, in de toekomst niet meer kunnen. Ik neem als voorbeeld het renoveren van het Sportpaleis, of het saneren van de Schorre om daar een evenementenpark van te kunnen maken. Als morgen ergens in onze provincie opnieuw een dergelijke opportuniteit zich zou voordoen die een grote kapitaalinjectie met zich meebrengt dan zie ik daar niet onmiddellijk de ruimte voor de provincie om die behoefte die zich plots voordoet te kunnen invullen.

Dat als kanttekening bij de cijfers en bij de begroting.

Ik kan misschien nog meegeven, want dat is ook niet gezegd in de Verenigde Raadscommissies, dat vandaag ook de reglementen met betrekking tot de belastingen voorliggen. In het reglement met betrekking tot de opcentiemen op de onroerende voorheffing zit die wijziging verwerkt. We hebben nu nog 145 opcentiemen, maar dat zijn grotere opcentiemen omdat de basis vanuit Vlaanderen stijgt van 2,5 naar 3,97. Maar het leidt toch wel tot een daling van de inkomsten met 30 miljoen, de compensatie ten gevolge van het overnemen van de persoonsgebonden bevoegdheden.

Wij hebben in onze belasting voor de bedrijven ook een lichte aanpassing doorgevoerd. Men zal enkele weken geleden het bericht gehoord hebben dat men veronderstelde dat de provincie Antwerpen, samen met een paar andere provincies, de bedrijven die zonnepanelen op hun dak legden zouden belasten. Onze diensten deden dat niet. Maar het is juist dat je het reglement zodanig zou kunnen interpreteren dat we dat wel zouden kunnen doen. We hebben nu een clause aangebracht in het ontwerp van belastingreglement zodanig dat er geen twijfel meer over bestaat dat, als een bedrijf voor zichzelf zonnepanelen op zijn dak legt de provincie dat niet zal belasten. Dat wordt niet beschouwd als een bijdrage aan datgene waarvoor de vennootschap werkt

Tot daar een paar woorden bij datgene wat nu voorligt.

Applaus

VOORZITTER.- Mevrouw Colson heeft het woord.

Mevrouw COLSON.- Geachte voorzitter, geachte mevrouw de gouverneur, geachte deputatie, collega's,

Dit zijn alweer onze zesde budgetbesprekingen, en ineens ook de laatste binnen de huidige bezetting van de provincieraad.

Volgend jaar rond deze tijd zullen een reeks nieuwe en gemotiveerde raadsleden staan te trappelen om hun stempel te drukken op een vernieuwde en afgeslankte provincieraad. Vandaag lijkt me dus een ideaal moment om even terug te kijken op de afgelopen 5 jaar.

U wel bekend, door de Vlaamse regering werd een verregaande beslissing genomen over de toekomst van de provinciale besturen. Alle persoonsgebonden bevoegdheden moesten worden overgedragen aan de Vlaamse overheid of aan een lokaal bestuur, en alle grondgebonden bevoegdheden zullen provinciaal blijven.

Op papier leek het misschien heel eenvoudig, in realiteit bleek het een moeilijke opdracht te zijn.

De onderhandelingen om deze transitie mogelijk te maken waren alleszins geen evidentie. In het begin waren er heel wat onzekerheden die moesten worden uitgeklaard. Maar de puzzel is gelegd, er zijn nu geen "loose ends" meer, over exact 1 maand zal de oefening rond zijn en kunnen we als provincie beginnen aan een nieuwe start.

Jammer genoeg betekent dat ook dat we in januari van een aantal bijzonder mooie verhalen afscheid zullen moeten nemen.

Maar liefst 39 jaar lang werd vanuit onze APB sport gezorgd dat sporten voor iedereen mogelijk was, dus ook voor mensen met een handicap. Het G-sportaanbod werd een kwalitatief merk waarbij sportclubs werden gemotiveerd om een G-sportafdeling op te starten. Onze vele enthousiaste ambassadeurs brachten de G-sport onder de aandacht van het grote publiek en dankzij het G-sportfonds werden er ook financiële middelen uit de private sector verzameld om dit initiatief mee te ondersteunen. Sportclubs konden bij ons terecht voor G-sportvorming om zo te leren hoe ze best met verschillende types handicaps

moesten omgaan. Zo kunnen de G-sporters ondertussen terecht bij 270 aangepaste clubs in onze provincie om hun favoriete sport te beoefenen, maar misschien nog veel belangrijker om er deel uit te maken van het team. Het Peerdsbos wordt met Vlaamse steun gerenoveerd tot een volledig toegankelijk en duurzaam sportcentrum.

We kunnen met trots zeggen dat onze provincie en in het bijzonder onze oud-gedeputeerde die zich hier gedurende vele jaren met hart en ziel heeft ingezet, hier een mooi verhaal heeft weten te brengen. Maar vanaf 1 januari zal ook hiervan de dienstverlening worden overgedragen aan Vlaanderen. Het zal dienen als voorbeeld voor de rest van het land. We hopen dat dit met evenveel zorg zal blijven gedragen worden, zoals ook bij de provincie het geval was.

Maar er zijn meer brilante verhalen, er was het Zilvermuseum, er was het diamantmuseum, het Modemuseum, het Fotomuseum.

Decennialang werd er door onze provincie geïnvesteerd in deze topinstellingen. Onze provincie nam de gedurfde beslissing tot de aankoop van gebouwen in het hart van de stad om het Zilvermuseum en Diamantmuseum in onder te brengen. We herinneren ons levendig de discussies over de aankoop van de nieuwe gebouwen aan de Suikerrui voor het museum voor Edelsmeedkunst en het diamantmuseum, wat nu DIVA zal worden. Overmorgen zal het eerste tipje van de sluier worden opgelicht tijdens de officiële opening van het DIVA belevingscentrum. Voor de totale opening moeten we nog even geduld oefenen tot mei 2018. Gelukkig zijn zowel de provincie als de stad Antwerpen overtuigd van het grote belang van en de nood aan continuïteit van deze instellingen. Alle nodige beslissingen zijn genomen om de werking en de tewerkstelling van de medewerkers vanaf 1 januari 2018 vlot te laten verder lopen, met bijzondere dank aan onze bevoegde gedeputeerde om dit verhaal tot een goed einde te brengen. Kortom met de Museumstichting overhandigen we een prachtige verzameling musea, een blikvanger en toeristisch pareltje van de provincie aan de stad.

Het waren dus geen makkelijke jaren, maar ondanks de besparingen werd er ook gewoon goed bestuurd door onze deputatie. Afslankingen gebeurden steeds met respect voor personeel, onze diensten en onze instellingen. En er werd niet alleen afgeslankt, er werd ook nog altijd geïnvesteerd in wat nodig was en wat wenselijk is. Altijd werd gezocht naar de best mogelijke oplossingen, en naar manieren om de dienstverlening voor de burger te garanderen.

De gemaakte keuzes konden geregeld op kritiek rekenen. We hebben woorden gehoord zoals neoliberal, asociaal bestuur, en dergelijke meer. Deze stellingen zijn onjuist, noem het zoals u wil, maar voor mij is er hier de afgelopen jaren gewoon goed bestuurd geweest door deze deputatie.

Een bestuur dat zorgt voor zijn mensen, voor zijn instellingen en zijn beleidsdomeinen.

We kijken dan ook positief naar de toekomst.

We zullen blijven doen waar we goed in zijn en vullen dit in binnen onze grondgebonden bevoegdheden.

De nota ruimte ligt op tafel, we leggen dus een concrete visie voor van hoe we willen dat onze provincie er zal uitzien in de komende jaren. En we blijven de gemeentes ondersteunen voor wat betreft hun vragen inzake ruimtelijke ordening en waterlopen, enz. Er wordt verder geïnvesteerd in provinciale groendomeinen waarbinnen onze bevoegde

gedeputeerde nog heel wat investeringen voorziet, en natuurlijk in ons fietsostradenetwerk.

Afgelopen vrijdag konden we dankzij mevrouw de gouverneur boeiende sprekers aanhoren over innovatieve mobiliteit: slimme routeplanning, slim containervervoer, zelfrijdende auto's, we droomden zelfs al luidop van dronetaxi's, maar sta me toe toch nog even met mijn 2 voeten op de pedalen van mijn fiets te blijven. Want wij blijven verder inzetten op onze fietsostrades. Een duidelijk succesverhaal want het aantal fietsers stijgt dan ook jaar na jaar.

Met de fietsbarometer wordt er gezorgd voor objectieve cijfers waardoor er slimme investeringen kunnen worden gedaan die daadwerkelijk een impact hebben.

Om terug te komen naar de orde van de dag, uiteraard krijgt het voorliggende budget en meerjarenplan de steun van onze fractie. Vandaag ligt er een begroting in evenwicht voor u op de tafel. Toch opnieuw een duidelijk signaal van goed bestuur, geld investeren waar nodig, geld besparen waar het kan.

Ik sluit graag af met het motto van het VVP voor de toekomst: "Volle kracht vooruit!" laat ons hierop inzetten.

Meer dan ooit moet onze provincie de streekmotor zijn als bovenlokaal niveau, zoals gedeputeerde Lemmens al aanhaalde, een niveau dicht genoeg om het probleem van de gemeentes te begrijpen, ver genoeg om een oplossing mogelijk te maken.

De provincie werkt nooit alleen, maar zal wel de motor zijn die de oplossingen in gang trapt! Nu en ook in de toekomst.

Ik dank u.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Meeus heeft het woord.

De heer MEEUS.- Mevrouw de gouverneur, mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren gedeputeerden, collega's raadsleden,

Mevrouw de gouverneur, bij de start van onze begrotingsbesprekingen grijpt u steeds aan om als verantwoordelijke durf en lef te vertonen om vooruit te kijken en bakens uit te zetten.

Uw 10 actiepunten die u formuleerde komen niet uit de lucht vallen. Ze zijn doordacht en ondersteund door ervaringen en wetenschappelijk onderzoek en innovatief, maar vooral geënt op het 'welzijn' van ieder van ons met oog voor de komende generaties.

De technologische evolutie geeft ons kansen om voluit te gaan voor de verschillende "zero's". Alleen is het jammer dat dan om opportunistisch redenen door beleidsmakers wordt ondermijnd. Daadkracht en durf alleen kunnen leiden tot een verandering die maatschappelijk nodig is, angst en korte termijn denken leiden tot stilstand en zelfs achteruitgang.

Daarom wil ik u graag vanuit onze fractie oproepen om visies op ons maatschappelijk functioneren kritisch te blijven bekijken en oplossingen aan te dragen. Ik kan u al wel meegeven, mevrouw de gouverneur, dat uw toespraak omtrent 'energieonafhankelijkheid' vorig jaar in mijn gemeente Dessel alleszins niet in dovenmansoren is gevallen. Samen met Mol werken we er aan de uitrol van de diepe geothermie waar u vorig jaar aandacht aangaf. Of we omtrent het 'zero' beleid ook een voortrekkersrol kunnen spelen, weet ik niet. Maar ik zal het alvast onder de aandacht blijven brengen.

Vandaag bespreken we reeds het laatste échte beleidsbudget van deze legislatuur. Voor 2019 zullen we nog een zogenaamd overgangsbudget bespreken maar daar zullen nadien de verkiezingen en onze opvolgers de politieke uitspraken moeten doen. Het zal dan zijn met minder bevoegdheden, minder middelen en minder raadsleden. Het laatste is het logische gevolg van het eerste. Hoewel naar het laatste (minder raadsleden) het meeste aandacht zal gaan.

Wat de bevoegdheden betreft nemen we inderdaad al afscheid. In onze budgetten komen ze niet meer terug, maar in de andere beslissingen op de komende raad nog wel.

Het proces hierrond is niet altijd eenvoudig geweest en vaak nog veel moeilijker om het uit te leggen. We hebben het als fractie al vaak aangehaald in eerdere tussenkomsten maar deze hervorming, de interne Vlaamse staatshervorming, had beter, duidelijker en transparanter gekund.

Onze CD&V-fractie is de afgelopen maanden bij onze mandatarissen en bestuursleden langs geweest om wat duidelijkheid te brengen, maar dat was geen eenvoudige klus. Uitleggen wat grond- en persoonsgebonden materies zijn, dat ging nog, maar dan de toepassing op onze huidige provinciale initiatieven was niet altijd simpel. De onduidelijkheden, discussies en ongerustheden die er waren en zijn, tonen aan dat dit veel beter had gekund.

We zijn als provinciale bestuurders echter maar uitvoerders, pianisten.... En zoals het spreekwoordelijk wordt gezegd 'moet men niet op de pianist schieten'.

Daarom is het voor onze fractie gepast om onze provinciale medewerkers te feliciteren voor de professionele manier waarop men de verschillende dossiers heeft voorbereid op de transitie. Maar ook al onze gedeputeerden verdienen lof. Ze hebben steeds de continuïteit van ons beleid voor ogen gehouden en het welzijn van het betrokken personeel. Dit is jammer genoeg niet altijd vlekkeloos verlopen maar steeds op een transparante en professionele manier, vaak vanuit moeilijke en onduidelijke omstandigheden.

Maar ook in de beleidsdomeinen die we de komende dagen bespreken wordt deze lijn van openheid verder getrokken. Binnen ons beleidsniveau wordt ieder de kans gegeven om zijn vragen te stellen als ze tenminste in het juiste forum en aan de juiste verantwoordelijken worden gesteld. Het is niet toevallig dat we afgelopen maand als provinciebestuur tweemaal persaandacht kregen voor onze communicatie.

Vooreerst mocht de dienst Europa voor haar 'pop-up Europa' initiatief de 'European Public Communication Award 2017' prijs in ontvangst nemen en de EOS publieksprijs: wetenschapscommunicatie - werd gewonnen door het STEM Geothermie - project waar ons bestuur een belangrijke ondersteunende rol in opnam.

Ondanks de 'afslanking van de provincies' zijn de uitdagingen nog groot.

In de toekomst zal ons provinciebestuur niet zo makkelijk meer kunnen ingaan op bovenlokale uitdagingen. Onze focus zal voortaan meer moeten liggen op de uitvoering van de verantwoordelijkheden die we nu hebben. Maar dat kwalitatief goed doen moet de drijfveer zijn.

Zo is onder meer de grote verhuis naar het nieuwe provinciehuis een belangrijke mijlpaal in onze organisatie. Niet alleen wijzigt de werkomgeving maar ook voor velen de manier van werken grondig. De ICT-toepassingen en uitbouw van de digitale dienstverlening zullen hierbij belangrijke elementen zijn om onze dienstverlenende opdracht mee gestalte te geven.

Ook de opvolging en afwerking van de investeringen in DIVA, Peerdsbos en de Warande zullen nog heel wat aandacht vragen.

Binnen onze bevoegdheid onderwijs dienen we ook onze taak als goede inrichtende macht gestalte blijven te geven door onze investeringen in de verschillende vestigingen.

Denken we maar aan de verdere uitbouw van onze fietsostrades, waar we als bovenlokaal bestuur belangrijke impulsen geven aan het fietsbeleid. Actiepunt 3 van onze gouverneur 'De provincie Antwerpen blijft fietsostradekampioen' wordt door het beleid onderstreept en daar zijn we erg blij om.

Als we het actiedomein wonen bekijken, valt onze voortrekkersrol op voor de belangrijke bouwsector door de verwerving van een hoogwaardige 3D-printer voor Kamp C.

In het kader van planningsprocessen en vrije tijd zijn de uitvoering van PRUP Rivierenhof en de rol die we spelen voor Rupel, Merode en PRUP Kempense Meren erg belangrijk. Onze provinciale domeinen en recreatieparken blijven voor ons belangrijke uithangborden en toegangspoorten tot eenvoudige maar belangrijke natuurbeleving en toerisme.

De rol die we als provincie, en met onze nieuwe gedeputeerde, zou zeggen vers van 't vat, in de ontwikkeling van het toerisme vertolken, blijft erg belangrijk. Ik ben dan ook blij dat het nieuwe/vernieuwde 'Vlaanderen Vakantieland' aanbod vorm krijgt en hopelijk ook terug aandacht op het scherm krijgt.

Onze ambities als provinciebestuur hebben we duidelijk niet mee 'overgedragen'. We zijn blij dat de deputatie er voluit voor kiest om dit laatste bestuursjaar van deze legislatuur onze middelen blijvend in te zetten voor de versterking van de bovenlokale functies die we blijven vervullen, zodat we een streekmotor kunnen zijn voor de verschillende streken.

De steun van onze fractie krijgt ze hiervoor alvast.

Dank u wel.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Geudens heeft het woord.

De heer GEUDENS.- Mijnheer de voorzitter, mevrouw de gouverneur, collega's,

Bij de laatste begrotingsbespreking wordt traditioneel een eerst evaluatie van de legislatuur gemaakt, maar ook hoopvol vooruitgeblijkt.

In uw inleidende tekst tot de begroting, mijnheer de eerste gedeputeerde, beste Luk, vreest u dat we een gebrek aan ambitie tijdens deze legislatuur zouden aankaarten. Niets is minder waar, alle lof voor de geleverde inspanningen, laat dat alvast duidelijk zijn.

Ik lees ook in uw tekst van 14 november uw opmerking naar het verleden dat er nogal diepe financiële putten werden gegraven. Ik weet wel dat men zeker in de politiek nogal eens denkt, en soms graag stelt, dat de geschiedenis pas begint wanneer men zelf aan het roer komt.

Ik kan dit met veel zelfvertrouwen betreuren, collega's, omdat in de periode waarin ik de begroting behartigde, van 1993 tot 2006, die begrotingen jaar in jaar uit gezonder werden, uitstaande leningen betaalden we in hun geheel terug aan de bank. De schuldenberg werd kleiner.

Maar ik werd ook enigszins gediend door het economisch gunstig klimaat eind van de jaren negentig. Mijn toenmalige collega, Jos Geuens, verweet me dat ik de provinciale begroting té gezond maakte. "Dan zijn we een erg interessante prooi" om overgenomen te worden, zegde hij. Hij had zeker een punt. Zelfs nu zijn de provincies blijkbaar nog interessant genoeg om voor een deel, maar vooral erg goedkoop over te nemen. En als het budget later minder rooskleurig werd komt dit mede doordat de economische situatie afzwakte. Anderzijds weten we ook dat overheden best, en vooral in minder goede tijden, investeren. Vraag dat maar aan Voka en de andere Unizo's.

En als we deze dagen al eens van mening verschillen gaat dat uitdrukkelijk over inhoud, maar zeker niet over het gebrek aan inzet van wie dan ook, want het staat voor mij als een paal boven water dat alle raadsleden en alle gedeputeerden bijzonder hard hun best doen.

Mijnheer de hoofdedeputeerde, sorry maar ik wilde dat ook eens kunnen zeggen, wat ik erg apprecieer is wat u tien dagen geleden in de VVP stelde, en daarjuist nog beklemtoonde, namelijk: "Het unieke voordeel van de provinciale werking - in tegenstelling tot de intercommunales - is dat eenmaal een initiatief opgestart of een probleem opgelost, de provincie zich probleemloos terugtrekt." Inderdaad, we zijn nog altijd dat discrete dienende bestuur. U zegt verder: "Op zo'n moment zijn de schaalgrootte en de werkwijze van de provincie ideaal. We zijn klein genoeg om dicht bij een probleem te staan en het te begrijpen, en toch groot genoeg om het aan te pakken en oplossingen mogelijk te maken." Collega's, deze woorden mogen, wat mij betreft, best wel in steen gebeiteld worden.

Het bewijst ook dat we deze legislatuur in onze visie op het bestuurlijke middenveld dichter bij mekaar gekomen zijn en mijn hoop bewaarheid wordt dat we allen, en de N-VA in het bijzonder, door een voortschrijdend inzicht beseffen hoe waardevol een tussenniveau als de provincie kan zijn. Jammer dus dat we binnen enkele weken een aantal taken niet meer mogen en kunnen opnemen. Anderzijds is mijn voortschrijdend inzicht dat we niet bij de pakken mogen blijven zitten, ongelukkig zijn over wat niet is. In hetgeen vandaag voorligt ontdekken wij ruim voldoende om er enthousiast tegenaan te gaan.

De provincie als streekmotor.

De Vereniging van Vlaamse Provincies definieerde op het colloquium van 25 november de provincies als "streekmotor", met initiatieven die op streek of gebiedsniveau genomen worden wanneer verschillende bevoegdheden moeten verzoend worden. Ook bijvoorbeeld bij de aanleg van bedrijventerreinen waar meerdere gemeenten bij betrokken zijn,

fietsostrades waar zowel economische, toeristische als milieuoverwegingen spelen. De provincie kan dan de initiator, de "streekmotor" zijn, we blijven het herhalen.

Laat me toch nog wat nostalgisch zijn na de lezing van een artikel in het dagblad De Standaard waarin zij een goede week geleden de werking van de provincies onder de loep nam. Professoren Ann Verhetsel van de UA en Isabelle Thomas van de KUL zagen een jarenlange overtuiging hardhandig onderuit gehaald, namelijk de opvatting dat de provincies al lang niet meer zouden beantwoorden aan sociaaleconomische realiteiten. Genoemde professoren hebben daar stevig onderzoek naar gedaan. Grondig onderzoek waaruit blijkt dat de zogenaamde communities waarin we ons bewegen - zeg maar onze leef- en werkwereld - in opvallend grote mate overeenkomen met de provincies en hun grenzen. Wij hadden verwacht, zeggen die professoren, dat de communities zich sterk zouden concentreren rond grote en iets kleinere steden. De verschillende steden binnen één provincie blijken immers zodanig veel onderlinge relaties te hebben dat ze binnen dezelfde community vallen, grosso modo, met een paar uitzonderingen, die van de provincies. Dit ondanks het feit dat de provinciegrenzen geen barrières kunnen zijn voor wetten of belastingen en er dus geen objectieve redenen zijn om die grenzen te respecteren.

De resultaten van dit grote onderzoek gooien de discussie over stadsgewesten als het aangewezen tussenniveau tussen het Vlaamse of Waalse gewest en de gemeenten weer helemaal open. De professoren adviseren dat we maar best twee keer nadenken alvorens de provincies te vervangen door bijvoorbeeld die befaamde stadsgewesten. Provincies zouden in de toekomst wel eens eerder dé oplossing kunnen zijn i.p.v. het probleem.

Lezenswaard voor eenieder hier.

Voortrekkersrol.

Bovendien, collega's, zijn we ook de laatste jaren goed bezig. Neem nu de strijd tegen de klimaatopwarming. Behalve president Trump is zowat heel de wereld zich bewust van dat immense probleem. Onze provincie speelt op dit terrein alvast een baanbrekende rol. We behaalden niet enkel het ISO 14001 milieucertificaat, maar zullen als provinciebestuur, onze organisatie dus, klimaatneutraal zijn binnen goed twee jaar, toch een sterke prestatie.

We ondersteunen, zoals het colloquium van de VVP zopas uitdrukkelijk aan alle provincies vroeg, al een hele tijd de acties waarbij gemeenten zich engageren om tegen 2020 de CO₂-uitstoot te laten dalen met 20%. Dit vereist daadkracht.

Ons baanbrekend werk inzake samenaankopen van groene stroom en zonnepanelen, het duurzaam wonen en bouwen via kamp C en onze inspanningen met centra PIH en PIME loopt al vele jaren.

Dat we op het colloquium naast de andere provincies het engagement ondertekenden om nog meer werk te maken van duurzaamheid was dan ook de logica zelve.

Meer duurzaam Groen realiseren we alvast via het Kempens Landschap, bijna provinciedekkend ondertussen. Bijna alle gemeenten doen mee. Met de Wortelkolonie zetten we ons mogelijk op de kaart als UNESCO-werelderfgoed.

Mobiliteit

Deze provincie, collega's, is ook absolute voortrekker m.b.t. het fietsbeleid, reeds vorige legislaturen ontwikkeld, maar nu verder verdiept en klaar om de volgende jaren nog mooiere dingen te doen. Denk maar de fietsostrades die in de toekomst breder worden, maar hopelijk ook veel langer. Hoopgevend dat onze provinciale medewerkers eerder fietsen dan autorijden en hiermee trendsetter zijn. Denk ook aan de fietsbarometer die per gemeente kan geraadpleegd worden. Een unicum, maar met de vaststelling dat we er bijlange na nog niet zijn. Er ligt nog een massa werk op de plank. Ik vraag hier dan ook om het budget voor fietsbeleid nog wat te verhogen.

Dat fietsbeleid, collega's, was een van de elementen uit de openingsrede van onze gouverneur, waarvoor zij een reeks sprekers had uitgenodigd die ieder voor zich, en pleitend voor hun product, initiatieven nemen om de alsmaar toenemende mobiliteitsproblemen op te lossen.

Met heel wat pijnpunten in onze regio zou de provincie, met een aantal van de vrijdag voorgestelde oplossingen in het achterhoofd, kunnen peilen naar de echte oorzaken van de mobiliteitsknopen, naar de echte noden om zich te verplaatsen en vooral de mogelijkheden om onnodige verplaatsingen maximaal te vermijden. Ik denk dat het voor eenieder duidelijk is dat in ons landje meer wegen aanleggen zo goed als onmogelijk is. Mevrouw de gouverneur heeft het ook beklemtoont, en ik kan het alleen maar onderschrijven. De materiële en menselijke schade veroorzaakt door die mobiliteit blijft enorm, we staan nog heel ver van zero ongevallen. Maar een ongebreidelde verdere uitbreiding van het voertuigenpark moeten we toch beoordelen. Denk maar aan firmawagens, waarom is dat nodig, pakjescamionettes, kleine busjes werklieden, rijdende grote distributiecentra. Daar moeten we trachten toch iets aan te doen. Daarom moet het in eerste instantie, naast het curatief optreden, gaan om het verhelpen van de gevolgen en meer preventief tewerk gaan. De provincie kan hier met haar expertise baanbrekend werk verrichten. Trouwens, vorige week kregen we met de commissie een interessante uiteenzetting op de dienst ICT. Onze eigen informatici moeten zeker hun steentje kunnen bijdragen in dit mobiliteitsdossier.

Collega's,

Financieel-technisch kan deze begroting een gedetailleerde bespreking zeker gebruiken, maar dit is eerder een zaak voor het begin van een volgende legislatuur. We zijn al heel goed op weg, we zijn in volle snelheid.

Nog een drietal aandachtspunten voor de komende periode wil ik even aanhalen.

Het is een goede zaak dat ons bestuur een nieuw havencentrum gaat bouwen, op een betere plek, up to date en eindelijk voluit samen met de stad en de haven. En inderdaad moet het mogelijk zijn, i.p.v. de 40.000 bezoekers die we sinds mensenheugenis kennen, succesvoller te worden en, wie weet, 100.000 bezoekers per jaar te halen, ten bate van onze haven, ten bate van onze economie. Want daar gaat het ook over, mensen sensibiliseren voor jobs in de haven. Een addertje onder het gras is wel de vraag of we per bezoeker gerekend nog altijd een der goedkoopste educatieve centra kunnen blijven.

Het veranderend onderwijslandschap heeft de provincie inzake onderwijs terug sterker in beeld gebracht. Men stelde ons wat in vraag, maar nu spelen we echt wel mee. Mede

dankzij onze inbreng beschikt Antwerpen ondertussen over een grote en sterke hogeschool. Inspelen op de nood aan knelpuntopleidingen, het invoeren van de maximumfactuur en het wegwerken van schotten tussen opleidingen op ons initiatief hebben Vlaanderen onder een positieve druk gezet. Het zit ondertussen in het DNA van de provincie, daarvoor zijn vele tientallen jaren nodig, maar inzake democratisering en innovatie staan we aan de top. Het volwassenonderwijs is zowat verdubbeld.

Ik besluit met een dossier dat Luk Lemmens ook al heeft aangehaald, namelijk dat van de musea en de Arenbergschouwburg, omdat me dat bijzonder nauw aan het hart ligt. Deze provincie heeft tientallen jaren veel energie en middelen geïnvesteerd in die instellingen, iets unieks gerealiseerd, rond niet zo evidente thema's als mode, fotografie, diamant en zilver, én een Vlaams toppodium voor kleinkunst en komedie. De stad moet dit nu overnemen, logisch alvast qua ligging in het midden van de stad - vroeger zijn er ook nog eens onderhandelingen geweest in die zin - minder logisch wat de stedelijke aanpak betreft. Een ambtelijke molen van de stad die in principe haaks staat op onze dynamische werking met veel artistieke- en werkingsvrijheid met bij ons grote verantwoordelijkheden voor de directeurs. Dat die directeurs, na aanvankelijk grote terughoudendheid, hun fiat hebben gegeven, en ik heb ook geluisterd naar de woorden van de eerste gedeputeerde in dit verband, stemt mij enigszins hoopvol, maar ik zal ook wel wat waakzaam blijven.

Collega's,

U zult uit onze fractie wat vragen en aanmoedigingen horen en enkele beperkte kritische geluiden.

Alles bij mekaar vinden we dit een goede begroting en meerjarenplan, waar weerom hard aan gewerkt is, geachte deputatie en beste provinciale medewerkers. We zullen die dan ook goedkeuren.

Maar laat ons het komende jaar vooral gebruiken om, binnen onze grondgebonden bevoegdheden, mooie plannen voor de toekomst te smeden, zodat ook vanaf 2019, en volgende, de provincie, uiteraard ten behoeve van de burger, volop de wind in de zeilen heeft.

Ik dank u wel.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Huijbrechts heeft het woord.

De heer HUIJBRECHTS.- Mevrouw de gouverneur, voorzitter, collega's,

Ik kan er ook niets aan doen, maar er zit volgens mij een zekere sleur in de budgetbesprekingen. Dit is voor mij de 26ste budgetbespreking op rij en ik heb het wel zowat een beetje gehad met het klassieke discours en de verbale wetmatigheden die obligaat gepaard gaan met de budgetbesprekingen. Jaar na jaar hetzelfde verhaal, met meestal dezelfde cijfers en met soms een kleine nuance. Je zou voor minder afhaken. Daarom wil ik het bij wijze van experiment eens over een andere boeg gooien, de cijferdans en de conventies verlaten.

Collega's,

Vorig jaar vestigde ik tijdens de budgetbesprekingen uw aandacht op ons meest bedreigde immateriële erfgoed, het dialect. Vandaag zou ik de algemene bespreking van het budget willen aangrijpen om te pleiten voor een herwaardering van een ander even kostbaar stukje erfgoed, namelijk de fabel en het sprookje. Een verhalend genre dat in deze tijden van fake news, Twitter, WhatsApp, en andere door het mediatieke circus gestimuleerde geestelijke verarming, helaas meer en meer in het gedrang komt.

Niet zo heel, heel lang geleden waren er in een land dat véél dichterbij was dan men zou kunnen denken kleine prinsbisdommetjes, ook wel gouwen genaamd, waar telkens zes door het volk hiervoor speciaal aangeduide gereputeerde gedeputeerden, als het ware zonnekoninkjes, onder voorzitterschap van de niet door het volk verkozen Hoge Commissaris van de Vorst het mooie weer maakten, alhoewel dit laatste niet al te letterlijk moest worden genomen. De parel aan de kroon van dit koninkrijk aan de zee was zonder twijfel de gouw Andoverpia, waar tot grote tevredenheid van koning Filip de Beduimelde de hardwerkende bevolking, misschien met uitzondering van de ingezetenen van Borgerbos, in peis en vree samenwoonde.

Oh ja, er waren grote verschillen tussen de bakfietsende stedeling in zijn over de brede rivier Scaldis uitkijkende hippe loft in Oud-Andoverpia, en de enigszins ruwe en gesloten binnenvetters die de inwoners van Taxandrië waren, in hun niet altijd even comfortabele plaggenhutten ergens op de immense heidevlakte tussen de twee Neten. Maar de trots op het besef in de uitverkoren Adoverpia-gouw te mogen wonen vormde een hechte band.

Een band die belichaamd werd in de Gouwraad, de raad van verkozenen die de bevolking van de gouw van Adoverpia vertegenwoordigde. Deze eerbiedwaardige Hoge Vergadering werd met vaste hand geleid door de wijze Kris van Bracht, wiens mildheid legendarisch was en wiens oneindige geduld alleen maar bij tijd en wijle op de proef werd gesteld door Kris Jong Un van de Partij van de hun hoop op de Proletarische Wereldrevolutie Stellende Betweters en Aanverwanten, ofwel de PVDA.

Twee lange eeuwen had deze eerbiedwaardige Hoge Vergadering bijna geruisloos gefunctioneerd zonder dat de meeste inwoners van de gezegende Andoverpiagouw dit hadden gemerkt. Sterker nog, de meeste Andoverpianen beseften zelfs niet dat deze Hoge Vergadering bestond. Kommerloos en zorgeloos bestendigde de Eerbiedwaardige Hoge Vergadering zichzelf en niemand lag daar echt van wakker. De laatste jaren hadden zich echter meer en meer wolken samengepakt en hingen er dreigende schaduwen boven de Eerbiedwaardige Hoge Vergadering.

De nieuwe legislatuur was nog maar amper begonnen toen er vreemde onheilspellende geruchten de ronde begonnen te doen. Grimmige Liesbeth, de machtigste Vrouwe van Opperergouw Flandria, waarvan sommige kwatongen durfden beweren dat ze een feeks was, wou volgens diezelfde geruchten gaan rommelen aan wat de Schriftgeleerden en Exegeten plechtig de Binnenlandse Bestuurlijke Instellingen noemden. Al snel bleken deze geruchten niet langer geruchten te zijn, maar voornemens die op hun beurt een opstoot aan lichte paniek en uitbrekend zweet veroorzaakten bij de Gereputeerde Gedeputeerden van Andoverpia. Want het duurde echt niet lang voor de gouwen in het vizier van Grimmige

Liesbeth kwamen. Wat op zich ook weer niet echt verwonderlijk was, want ze had zelf ooit nog op het comfortabele zetelfluweel van de Gouwraad van Andoverpia getroond en begreep dus als geen ander dat deze instelling - hoe eerbiedwaardig ook in de ogen van sommigen - haar beste dagen wel had gehad.

Er zou natuurlijk en bijna onvermijdelijk wel wat tegenstand komen. Maar ze wist dat ze kon rekenen op de onvoorwaardelijke steun van de alom vermaarde Bart de Lakenmaker die niet alleen bekend stond als de meest eloquente gebruiker van aloude Latijnse Spreuken en Toverformules, maar die de gunst van de kiezer in Flandria had gewonnen met de machtige en vooral verleidelijke toverspreuk 'De Kracht van de verandering'. Hij had niet alleen tot verbijstering en ja, ook ongeloof van inwoners van Flandria, zijn eigen fysiek met deze formule getransformeerd tot een schaduw van wat hij ooit was geweest maar ook de gouwen zouden drastisch moeten afslanken.

Hiervoor rekenden zij op de hulp van de Eerste Gedeputeerde, leider Luc, die sinds zijn diensttijd bij de Volkse Jeugdbeweging het gewoon was gezwind het voortouw te nemen. Het was een aantal waarnemers echter niet ontgaan dat de Gereputeerde Gedeputeerde in kwestie een beetje gewrongen zat met de afslankingsopdracht. En dat had veel, om niet te zeggen alles te maken met de moeilijke positie waarin hij zichzelf had gemanoeuvreed. Hij was immers niet alleen Eerstaanwezende Gereputeerde Gedeputeerde, maar ook Grandioze Grootvizier van het Verbond der Fervente Verdedigers en Lobbyisten en Particularisten van de Gouwen, of in de kringen ook beter gekend als de VVP. En in de kringen van deze laatste club waren de afslankingsplannen van Grimmige Liesbeth niet echt op razend enthousiast applaus onthaald. De Eerstaanwezende Gereputeerde Gedeputeerde moest dan ook de volgende jaren, en niet altijd met even groot succes, dansen op een slappe koord wat zijn geloofwaardigheid, om het eufemistisch uit te drukken, niet altijd ten goede kwam.

Let op: voor enkele leden van de Andoverpiaanse gouwraad gingen de afslankingsplannen niet ver genoeg. Ze konden niet begrijpen dat de gouwen nog een tweede kans kregen. In hun ogen had men heel die handenvol geld kostende verouderde brol beter meteen opgedoekt. Eens duidelijk werd dat Grimmige Liesbeth wel degelijk verder wilde gaan met het afslanken van de gouwen, brak de periode aan die wellicht later in de boeken bekend zal staan als het Tijdperk van de Drie O's: de O van Onrust, Onzekerheid, en ... O! Zie eens wat wij durven doen, want mirakel o mirakel de gouwen verloren op het einde van de rit toch wel heel wat bevoegdheden.

Het Pad van de Transitie bleek niet met rozen, maar vooral met doornen bezaaid. Vooral 2017 bleek geen gemakkelijk jaar te worden. Grimmige Liesbeth moest wegens tijdsgebrek uitstel vragen. Geen tovenaars of andere mirakelmaker leek bereid om zijn reputatie op het spel te zetten. Intussen zaten veel van de personeelsleden van de Gouw Andoverpia met een visadempje te wachten op wat hun uiteindelijke lotsbestemming zou worden. De Gereputeerde Gedeputeerden kregen zelfs met een kleine paleisrevolte te maken toen eerste de museale instellingen en daarna de loonslaven, met de steun van de daar geregeld optredende narren en troubadours van de Publieke Ontspanningstempel Arenberg openlijk het non-beleid in vraag begonnen te stellen. De enige die wel tevreden in de handen wreef

was Bart de Lakenmaker die al slapende een paar museums en kostbare instellingen rijker werd zonder er ook maar één dukaat aan te verliezen.

Tot overmaat van ramp, collega's, raakten de Gereputeerde Gedeputeerden één van hun meest geldverslindende paradepaardjes, Den Warande, aan de straatstenen niet kwijt. Indertijd slinks door de strot van het gouvbestuur geduwd, was er niemand, maar dan ook niemand bereid om het over te nemen. Kommer en kwel werden dan ook het deel van het gouvbestuur van Andoverpia. Gelukkig kon de pil nog een beetje verguld worden door het prestigieuze openingsfeest van de nog meer prestigieuze inkomhal van het DIVA. Kwestie van nog eens aan de goegemeente duidelijk te maken waar precies de prioriteiten liggen.

Het was dan ook met meer dan gewone belangstelling dat grote groepen Andoverpianen, met een meute journalisten op kop, op 5 december 2017, de dag waarop traditiegetrouw alle goedgegelovige kinderen zich tot de Goedheilige Man richtten om hun wensen en verlangens te verwoorden, naar de gouwraadszaal togen om te horen wat de Vroede Bestuurders voor hen in petto hadden. In dichte drommen - het is een sprookje, collega's - dienden ze zich aan en het duurde niet lang voor zelfs het plein buiten zwart van nieuwsgierige burgers zag. Het was duidelijk dat de Gouw en de toekomst van deze Gouw een zaak was die alle burgers fascineerde.

Niet zonder enige plechtstatigheid, en zich maar al te bewust van zijn historische missie schreed de Eerstaanwezende Gereputeerde Gedeputeerde plechtig naar het spreekgestoelte en lichtte hij naar goede traditie de gebundelde wensen en verlangens van de Gereputeerde Gedeputeerden voor 2018 toe aan de hand van niet altijd even overtuigende cijfers.

Het werd al snel voor de goegemeente duidelijk dat de ronkende doelstellingen zoals 'Het ontwikkelen en promoten van een laagdrempelig, kwaliteitsvol en bovenlokaal vrijetijdsaanbod', 'Meewerken aan een beter ruimtelijk beleid' of 'Het versterken van de provincie als merk', enkel mooie façades waren die het voortbestaan van de gouw moesten legitimeren. De meeste toehoorders raakten echter al snel het noorden én hun interesse kwijt met frases als, en ik citeer: "Zo decentraal mogelijk communiceren, doelgroepgericht en op een geïntegreerde manier AP in de kijker zetten van best DMCO-practices."

Waarnemers konden niet anders dan vaststellen dat hier en daar een onverlaat begon te geeuwen, ja hier en daar begonnen gouwraadsleden zelfs te knikkebollen. De interesse voor de goednieuwsshow nam zienderogen af. Terwijl steeds meer raadsleden aan het oplichtende schermpje van hun spreektoestellen gekluisterd zaten, de krant lezen of gedreven in hun neus peuterden, en er zelfs, zij het geïsoleerd, een snurkend geluid klonk, toen gebeurde het. De eerbiedwaardige spreker werd - zoals dat in de beste en mooiste sprookjes gebeurt - gered door een charmante fee die gracieus door de glazen koepel kwam afgedaald en zwierig met een toverstokje, waar zelfs Harry Potter jaloers op zou worden, sterrenstof over deze raadszaal verspreidde.

En toen, als een donderslag bij heldere hemel, was het plotseling voor iedereen duidelijk geworden. Op de vrijdag die vooraf was gegaan aan de feestelijke voorstelling van het

budget had de Hoge Commissaris van de Vorst in al haar wijsheid de schoonheid en het nut van de Nul, Zero bezongen en bewierookt. Het was al Zero wat de klok sloeg. Dit moet een geweldige opsteker zijn geweest voor de Gereputeerde Gedeputeerden. Want ook hun begroting was niet meer dan een Dikke Nul. Net als in dat andere o zo educatieve sprookje over macht en waan dat bekend werd als 'de Nieuwe Kleren van de Keizer' stonden de Gereputeerde Gedeputeerden, ondanks alle ronkende frasen in hun budget 2018, met de billen bloot ...

Ik dank u.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Helsen heeft het woord.

De heer HELSEN.- Mijnheer de voorzitter, mevrouw de gouverneur, leden van de deputatie, collega's,

Moet ik nog een tussenkomst houden? Moet er nog iets gezegd na deze sprookjes en fabel van collega Huijbrechts?

Ik ben ingenieur van opleiding, en ik doe dat dus op mijn manier. Ik heb wel gezorgd voor een paar tabelletjes zodanig dat het toch niet al te saai wordt.

Ik verontschuldig mij ook een beetje voor mijn stem, want ik ben een beetje verkouden. Maar misschien klinkt die nu beter dan anders.

Dames en heren,

"Afslanking provincies" & "overheveling persoonsgebonden materies"! Het lijkt wel alsof de afgelopen jaren over niets anders werd gesproken. Gelukkig komt er nu een einde aan de periode van transitie, een einde aan de periode van discussies over materies, taken en faciliteiten en voorwaarden van de overheveling.

Dat is een goede zaak. De focus ligt vanaf nu bij de grondgebonden materies, waar de provincie als "streekbestuur" een belangrijke rol kan betekenen.

Of nu dit bestuur in de toekomst "provincie" noemt, of het "Antwerpse streekbestuur", maakt niet uit. Collega Geudens heeft er al over gesproken, de grenzen van de provincie blijken immers goed overeen te komen met deze van onze leefwereld - alleszins voor het woon-werkverkeer, winkel- en koopgedrag, en ook voor de woonstkeuze, waar men toch liefst binnen eigen provincie blijft, zegt de studie van professor geografie Ann Verhetsel van de UA, professor die reeds heel wat werk verrichtte voor de provincie in het kader van de speerpuntsectoren van de provincie Antwerpen.

Het komt er volgens onze fractie nu op aan ons te focussen op 5 belangrijke pijlers: zijnde economie, mobiliteit, omgeving, onderwijs, en streekontwikkeling.

Economie:

In concreto spreken we over onze boeiende & bloeiende economische regio. De provincie Antwerpen draagt haar steentje bij, onder meer door subsidiëring van het provinciaal economisch beleid, waarbij verschillende projecten worden ondersteund. Het ene initiatief is al beter en nuttiger dan het andere, maar algemeen gesteld kan de aanpak verdedigd worden. Het zou interessant zijn dat de resultaten van de initiatieven die worden ondersteund wat meer in de verf worden geplaatst. Maar alleszins stellen we vast dat onze provincie koploper is in het aantal startende ondernemingen. Dat is positief. In 2015: 13.840 starters, dat is 17% van het Belgische totaal. Een vooruitgang van 1,8% ten opzichte van het jaar voordien. In 2016 waren er zelfs 14.727 starters, 16,4% van de 98.777 startende ondernemingen in ons land. Nog eens een stijging van 8,73% ten opzichte van het vorige jaar. Ook de cijfers van 2017 blijken positief te zijn. Wij stellen wel de provinciebelasting voor de kleine zelfstandigen, vaak de starters, in vraag. Het innen van een belasting gebaseerd op een oppervlakte van een bedrijf is echt achterhaald, maar daarover zo dadelijk meer.

Mobiliteit:

Dit is het woord van het jaar. Hier ligt nog veel werk op de plank. Alle lof voor het werk en de financiële inspanningen voor de aanleg van de fietsostrades. Dat is een initiatief dat zijn start heeft gekend begin jaren 2000 en dan mooi is uitgebouwd. Hier zet de provincie zich mee op de kaart met meer dan 5,5 miljoen gebruikers. De ondersteuning van de aanleg van andere fietspaden, bijvoorbeeld Boven Functioneel Fietsroutenetwerk, loopt echter vrij stroef en betekent voor de gemeentebesturen het doorworstelen van vrij lange procedures.

Over de mobiliteit in het algemeen en de mobiliteitsstudies in het bijzonder, praten we graag morgen verder in deze raad.

Ik dank ook mevrouw de gouverneur voor de positieve insteek van afgelopen vrijdag. Interessante sprekers, heel interessante thema's, het was misschien een beetje uitgebreid. We zijn een beetje overdonderd, maar we kunnen daar zeker over nalezen. Het is een heel boeiend thema. Ik denk dat we in de toekomst als provincies ons daar meer moeten op richten en dat we daar ook veel meer kunnen in doen, maar daarover morgen meer.

Omgeving:

Als gewezen gedeputeerde voor ruimtelijke ordening weet ik hoeveel werk en inspanningen er worden geleverd om dossiers tot een goed einde te brengen. Lange en moeizame ruimtelijke planningsprocedures, waar de provincie de gemeentebesturen helpt.

Hopelijk is de invoering van de 'omgevingsvergunning' op termijn een goede zaak om tot een performanter vergunningensysteem te komen. Alleszins is het voor de aanvrager gemakkelijker, stedenbouwkundige en milieuaanvraag in één, maar komt het er zeker op aan van de nodige vergunningen sneller afgeleverd te krijgen.

Hetzelfde geldt voor de doorlooptijd van de beroepsprocedures.

Als beheerder van 2.400 lopende kilometer onbevaarbare waterlopen, is het zeer belangrijk dat de provincie zich inzet voor een goed beheer, goed onderhouden waterlopen, hetgeen ons veel miserie en bijkomende kosten kan voorkomen. Hier kan de provincie veel

betekenen voor de lokale besturen en voor de burgers. We komen hierop later ook terug. Net zoals op het belangrijke thema van klimaatbeleid en groene en blauwe energie waar we ook verder gaan over praten!

Het onderwijs blijft belangrijk, met 7.776 leerlingen en studenten die genieten van het provinciaal onderwijs. De provincie Antwerpen levert een bijzondere inspanning voor wat betreft het specifiek onderwijs, gericht op de arbeidsmarkt. Het secundair- en volwassenenonderwijs zal in de toekomst nog verder ter discussie komen. Fusies zullen volgens ons onvermijdelijk zijn. Maar ook daar komen we later op terug.

Wat streekontwikkeling, plattelandsbeleid, toerisme, en andere materies betreft kan de provincie ook de brug vormen tussen streek of regio en de hogere, Vlaamse, overheid. De 17 duurzaamheidsdoelstellingen (Sustainable Development Goals) goedgekeurd door 193 lidstaten, vormen inderdaad een interessante doelstelling om het huidige en toekomstige provinciaal beleid aan te toetsen.

Ik blijf zeer zeker fan van het gebiedsgericht werken en de regisseursrol van de provincie. De problematiek van de weekendhuisjes, de industrie- en woonzones langs het Albertkanaal, de Fortengordels, het bebouwd perifeer landschap, de verschillende industrieterreinen, zijn projecten die ik goed ken en die een meerwaarde hebben betekend en betekenen voor onze provincie en regio.

We kunnen dan ook stellen dat in de toekomst voor onze fractie de focus meer moet liggen op het aanbieden van een nog meer ondersteunend beleid. Er moet een kortere link komen tussen provincie en de 70 stad- en gemeentebesturen.

Niettegenstaande de fabels bekijken we toch even het budget algemeen.

Vergelijken met andere provincies is moeilijk. Ik zie wel dat anderen reeds een positieve autofinancieringsmarge hebben voor 2018, bijvoorbeeld Vlaams-Brabant.

Onze schuldgraad van 18% is ook vrij hoog. Op de uittreding uit de intercommunales, en de inkomsten die daaruit voortvloeien, komen we later tijdens de budgetbesprekingen terug.

Waar ik wel even wil bij stilstaan is de inkomsten uit belastingen.

Volgende tabel toont een vergelijking van de Algemene Provinciebelasting in de 5 provincies. In Limburg en Oost-Vlaanderen werkt men met een woningoppervlakte om het tarief te bepalen. De tarieven komen vrijwel overeen, met uitzondering van Vlaams-Brabant waar men geen algemene provinciebelasting heft, en het tarief voor de steeds groeiende groep van alleenstaanden, die in West-Vlaanderen terecht een lager bedrag moeten betalen.

Een andere tabel is volgens mij veel interessanter, namelijk de provinciebelasting voor bedrijven. Hier zien we dat op Vlaams-Brabant na, alle provincies nog werken met het verouderde en onrechtvaardige systeem van een oppervlaktebelasting.

Als u kijkt naar de tarieven en de opdelingen is het in de provincie Antwerpen dan nog een vrij eenvoudig systeem in vergelijking met Limburg en Oost-Vlaanderen, die werken met een deel bebouwde oppervlakte en een deel onbebouwde oppervlakte.

Het is een kluwen. Hoeveel tijd gaat er niet verloren in opvragen van gegevens, verwerken van de aangiften en het uitvoeren van de nodige controles.

Ik heb twee voorbeeldjes uitgewerkt. Wat daarbij opvalt is dat onze provincie de duurste is voor de bedrijven en dus eigenlijk hier een bedrijfsonvriendelijk beleid voert. U ziet een voorbeeldje met een bedrijf met een grondoppervlakte van 2.000 m², 500 m² bebouwd en 1.500 m² onbebouwde oppervlakte, en een ander voorbeeldje van bv. 12.000 m² met een gebouw van 2.500 m². Dan ziet u dat wij met meer dan 3.000 EUR in onze provincie, voor dit laatste voorbeeld toch wel veel meer vragen dan de andere provincies met tarieven tussen de 1;200, afgerond, en de 2.000 EUR. Ik denk dat wij op dit vlak niet zo'n bedrijfsvriendelijk beleid voeren, en we hebben dat in het verleden al aangetoond, en dat is een verloren kans van het huidige bestuur zeker ten aanzien van de kleine zelfstandige, maar er is geen enkele poging ondernomen tijdens deze legislatuur om dat belastingsysteem transparanter te maken en eerlijker te hervormen.

De gedeputeerde heeft daarnet nog gesproken over de zonnepanelen. Dat is dan wel toegevoegd aan het reglement, maar ik denk dat er beter iets zou weggelaten zijn in dit reglement, dat volgens ons zeker moet herzien worden.

Ik wil ook nog even refereren naar een andere tabel. De tabel die ik ook vorig jaar had gehanteerd. De cijfers van de APB's en de EVA's, de dotaties die daar naartoe gaan, waarover in deze raad weinig of niet wordt gerapporteerd of gesproken, er geen afzonderlijke raad van bestuur is, maar enkel een korte rapportering in de raadscommissies. U ziet hier de dotaties. Ik ga ze niet allemaal overlopen.

<u>APB/EVAP</u>	<u>Dotatie in EUR (afgerond)</u>
APB Havencentrum Lillo	866.000
APB Hooibeekhoeve	987.000
EVAP Proefbedrijf Pluimveehouderij	1.581.000
EVAP Arboretum Kalmthout	381.000
APB Innovant	470.000
APB Provinciaal Onderwijs Antwerpen	8.084.000
APB Provinciaal Vormingscentrum Malle	2.838.000
APB Provinciaal Recreatiecentrum De Schorre	1.882.000
APB Provinciaal Recreatiedomein Zilvermeer	3.898.000
EVAP Provinciaal Sport- en Recreatiedomein De Nekker	2.902.000
APB Kamp C	1.182.000
APB Provinciaal Documentatiecentrum Atlas	658.000
APB Provinciaal Secretariaat Europese Structuurfondsen	1.155.000
APB Provinciaal Instituut voor Hygiëne	<u>6.667.000</u>
Totaal	33.551.000

Totaal dotaties = 39.272.000 miljoen, of 85%

Het komt erop neer dat we vorig jaar spraken over 33 miljoen op een totaal van 49 miljoen of 68% van het budget aan dotaties, en dat het nu zelfs gaat over 33 miljoen van de 39 miljoen aan dotaties.

Dat is niet echt democratisch, vandaar dat wij ons zullen blijven onthouden bij de stemmingen over de raden van bestuur van de APB's.

Tot slot nog even twee belangrijke zaken uit het provinciedecreet.

- Artikel 2: dat luidt als volgt: "De provincies zijn het intermediair beleidsniveau tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau. De provincies beogen om op het provinciale niveau bij te dragen tot de duurzame ontwikkeling van het provinciale gebied."

En er zijn een aantal taken opgesomd:

- de bovenlokale taakbehartiging;
- ondersteunende taken op verzoek van andere overheden.
- nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen besturen in een regio.

- Maar ook artikel 3 van het provinciedecreet:

"De provincies verzekeren een burgersnabije, democratische, transparante en doelmatige uitoefening van de provinciale bevoegdheden. Ze betrekken de inwoners zoveel mogelijk bij het beleid en zorgen openheid van bestuur."

Kortom het belang van de coördinerende rol van de provincie en van terugkoppeling en communicatie met de burger is cruciaal en prioritair. Dit willen wij als open vld blijvend vooropstellen bij alle initiatieven en binnen alle beleidsdomeinen. De taakstelling is nu afgeslankt. Dit moet de provincie in staat stellen accurater te handelen en zich duidelijker te profileren.

Dank u wel.

Applaus

VOORZITTER.- Ik stel voor om even een korte pauze te nemen.

De vergadering wordt geschorst om 15.25 uur en opnieuw geopend om 15.41 uur.

VOORZITTER.- De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer VANDENDRIESSCHE.- Geachte voorzitter, leden van de deputatie, mevrouw de gouverneur, collega's,

"Het zijn ", mocht u het nog niet weten, geweldige tijden" ... Dat zijn niet mijn woorden, maar wel die van een recente reclameslogan van een grote telecomoperator. Zij zien op de eerste plaats de eindeloze mogelijkheden van de smarttechnologie of de slimme elektronica, zoals die vorige vrijdag door de gouverneur ook gelinkt werd aan de mobiliteitsproblematiek. 'The sky is the limit', zo lijkt het wel. Maar als je de vraag zou stellen aan de eerste de beste burger in de straat, vrees ik dat hij of zij dit tijdsgewricht niet meteen 'geweldig' zal noemen. En ook als we naar onze geliefde

provincie kijken, kunnen we de afslanking van de recente jaren bezwaarlijk als 'geweldige tijden' omschrijven.

Neen, geweldige tijden zijn er blijkbaar enkel in de hoofden van sommige marketeers en IT-technenuten. Alhoewel ... Als we er een recent bericht van ons provinciale intra net bijhalen, kunnen we toch meteen enkele vrolijke noten citeren. Sommige ambtenaren kijken al volop naar 2018 en maken al enkele interessante analyses. En dan zien we onder meer dit bericht:

"Op 14 oktober 2018 vinden de provincieraadsverkiezingen plaats. Dat zullen we merken in onze werking.

Op 1 januari start de sperperiode en dat betekent het volgende:

- geen beslissingen in extremis die een belangrijke impact hebben op het beleid van de nieuwe raad
- geen gebruik van de informatiekkanalen van het bestuur voor campagne
- tijdens de drie maanden voor de verkiezingen geen activiteiten van (para) politieke aard op een provinciale locatie.
- het aantal provincieraadsleden en gedeputeerden zal verminderen en we gaan samenwerken met een nieuwe bestuursploeg." Meldt men ons op het intranet.

Ik vrees, geachte leden van de huidige deputatie, dat er binnen dit huis van vertrouwen ofwel mensen rondlopen met een glazen bol, ofwel niet echt het vertrouwen aanwezig is dat we met eenzelfde coalitie aan de start van de volgende legislatuur zullen staan. Af en toe zijn het dus ook vanuit een oppositieperspectief geweldige tijden. Zeker als we ook eens kijken naar de conclusies van recente studies, bijvoorbeeld over de impact van de provincies. Op het moment dat we de provincies quasi halveren en de roep om de afschaffing nog sterk nagalmt, blijkt uit onderzoek dat de provincies nog lang niet verdwenen zijn in de hoofden van de mensen. "De provincies zitten in ons DNA", blokletterde de *Gazet van Antwerpen*. De provincies lijken een sterk merk, een vertrouwde identiteit. Hoewel wij hier compleet verbaasd zulke dingen lezen. Professor geografie Ann Verhetsel van de Universiteit Antwerpen concludeert: "De resultaten van dit onderzoek gooien de discussie over het aangewezen tussenniveau tussen gewesten en de gemeenten weer helemaal open. De overheid is maar beter voorzichtig met het naast zich neerleggen van historische grenzen en de intense relaties die daaruit gegroeid zijn."

Geweldige tijden dus ... Misschien moeten we het woord 'geweldig' rechtstreeks koppelen aan de oude etymologische link met 'geweld' en zo aan de oorspronkelijke betekenis van het woord, met name 'gewelddadig, hevig, onstuimig', ook binnen de provincie. Als we bijvoorbeeld kijken naar de staat van het financieel evenwicht zien we hoe de overgang van de oude naar de nieuwe legislatuur met een heftige censuur wordt voorbereid. In 2016 nog een resultaat op kasbasis van 149 miljoen EUR, in 2017 26 miljoen EUR en in 2018 en de eerstvolgende jaren amper 3 miljoen EUR. De verklaring daarvoor is enerzijds technisch-financieel: de huidige legislatuur mag nog geen beslissingen nemen voor de volgende legislatuur, en zeker geen beslissingen die die legislatuur kunnen hypothekeren, dus kunnen er formeel nog geen hoge cijfers geboekt worden. Maar de vraag stelt zich of er bij het begin van de volgende legislatuur nog

zoveel beterschap in die cijfers zal komen. Er werd op de commissie Financiën namelijk ook duidelijk gewag gemaakt van een tweede verklaring, en ik citeer de gedeputeerde: "Het geld is op, het vet is eraf. De besparingen doen hun werk. Die klok kan niet meer worden teruggedraaid." Anders geïnterpreteerd, ook weer met de oppositiebril op: de volgende bestuursploeg krijgt budgettair een vergiftigd geschenk en bijzonder weinig manoeuvreerruimte. Als deze begroting klopt, en daar gaan we toch van uit, dan ziet het er geweldig mistroostig uit voor de nieuwe bestuursploeg waarvan daarnet sprake. Denkt de huidige meerderheid misschien daadwerkelijk - zoals we daarnet eventueel ook konden afleiden van het intranet - dat ze er niet meer bij zullen zijn in 2018: après nous le déluge?

Opvallend is toch ook dat de begrote bedragen soms behoorlijk sterk kunnen afwijken van de uiteindelijke bedragen in de financiële schema's van het budget. Kan er mij iemand bijvoorbeeld een deftige verklaring geven waarom het resultaat op kasbasis in 2016 geraamd wordt op 65 miljoen EUR, maar er uiteindelijk toch nog 149 miljoen EUR in kas zit? Dat fenomeen is blijkbaar een traditie van het huis, zoals we ook voor het resultaat van 2015 kunnen vaststellen: het resultaat werd begroot op 68 miljoen, het uiteindelijke resultaat was 136 miljoen EUR. Ik zou hier toch uitdrukkelijk willen pleiten voor een realistische raming waarbij wij als provincieraadsleden ook weten waar we aan toe zijn. Er zal natuurlijk meteen gezegd worden dat er voorzichtig begroot wordt, maar je gaat mij toch niet vertellen dat er geen accurater cijfer gegeven kan worden? Het gaat telkens om bijna 100 miljoen EUR verschil. Waarschijnlijk zitten we nu ook weer aan meer dan die 3 miljoen. Dus dat zijn dan cijfers die niet als realistisch nu door ons kunnen geïnterpreteerd worden, meer dan die 26 miljoen bijvoorbeeld ook. Dat zijn dan volgend jaar weer cijfers die helemaal naast de begrote cijfers die we hier zien verschijnen, liggen.

Budgettair maken we ons binnen onze fractie niet onmiddellijk zorgen over de verhoging van de dotatie van het Havencentrum. Daar wordt sinds de komst van de nieuwe directeur een beleid gevoerd zoals het hoort: een duidelijke visie, duidelijke doelstellingen en een grote ambitie voor de toekomst. Daarnaast wordt er ook werk gemaakt van een deftig personeelsbeleid dat aansluit bij de noden van het Havencentrum. Wij volgen de plannen voor de bouw van het nieuwe Havencentrum kritisch op in de Raad van Bestuur - het gaat om veel centen - maar voorlopig kunnen we de moedige beslissingen om het over een volledig andere boeg te gooien alleen maar ondersteunen. We maken ons daarentegen meer zorgen over Kamp C, een centrum dat ons zeer nauw aan het hart ligt, maar waar we na ettelijke raden van bestuur toch met steeds meer vraagtekens opgezadeld zitten. Het management lijkt er daar maar niet in te slagen om nog op een efficiënte manier te communiceren met de externe stakeholders, wat ons danig verontrust. Als we bijvoorbeeld even kijken op de website van de bevoegde gedeputeerde, dan is Kamp C maar een heel mager beestje, zeker vergeleken met de Warande. Op de site van de gedeputeerde Bellens vind je daar bij Kamp C bijvoorbeeld een berichtje uit 2016, een berichtje uit 2015, één berichtje met een Europees project. Het is daar heel pover gesteld als je het op basis van de communicatie moet geloven. Als je dat vergelijkt met de Warande bijvoorbeeld vind je op dezelfde site van dezelfde gedeputeerde elke week een nieuwsbericht. OK, het is cultuur, de Warande

leeft. Kamp C leeft blijkbaar heel wat minder op een of andere manier. De communicatie is een zeer groot pijnpunt, zoals ook collega Helsen aanhaalde. Dat communicatiedecreet, art.3, is voor Kamp C een belangrijk aandachtspunt denk ik.

Ik heb al ettelijke malen gewezen op de noodzaak van een doorgedreven communicatiebeleid met de juiste aanwervingen, maar dat advies wordt telkens weggewuifd. Toen de eerste zonnepanelen in de samenleving verschenen, slaagde Kamp C erin om zowel professionals als individuele burgers te overtuigen van de enorme mogelijkheden van de op dat ogenblik nieuwe technologie. Nu lijkt men echter krampachtig te zoeken naar een zinvolle rol in de nieuwste tendensen op het vlak van duurzaam bouwen. Daarvoor gaat men nu zelfs de reserves aansnijden om meer dan een miljoen EUR uit te geven aan een 3D-printer die een huis kan printen. Ik denk dat we toch een beetje moeten opletten om hier niet in een "kippenscenario" verzeild te geraken. Bij het Proefbedrijf Pluimveehouderij heeft men ook een stal van 8 miljoen EUR gebouwd die bij de ingebruikname al bijna achterhaald was door de markt. Als we even wat rondsurfen, en dat heb ik dus gedaan, vinden we toch al meteen beeldmateriaal uit 2014 over 3D-printing van huizen. Bijvoorbeeld in China, waar men zonder enig probleem, 3 jaar gelden al, op die manier aan het werk ging. Nu gaat Kamp C diezelfde toer op. Is dat zo nieuw, is de vraag dan? De commerciële toepassing van deze technologie is nog niet wijdverspreid, dus waarschijnlijk is de metafoor van het kippenscenario lichtjes overdreven, maar onze fractie zal deze ontwikkelingen kritisch opvolgen. We zullen het budget van Kamp C nog altijd goedkeuren, zeker ook met de kerndoelstellingen van Kamp C die de onze helemaal zijn. Maar de vraag is of Kamp C wel degelijk als pionier nog altijd aan het werk is? Dat zijn toch wel belangrijke vragen, denk ik.

3D-printing van huizen ... Geweldige tijden, toch? We hebben hier in dit halfroond natuurlijk ook nog een andere vorm van 'geweld' aan den lijve kunnen ervaren, met name de eliminatie van de persoonsgebonden bevoegdheden. Dat is tot op de dag van vandaag met horten en stoten verlopen zodat we toch nog een grote culturele instelling, met name De Warande, in portefeuille hebben en bijvoorbeeld ook de provinciale onderwijsinstellingen blijven beheren. De tabula rasa van de persoonsgebonden bevoegdheden was drastisch, maar is voor het gros van de betrokken personeelsleden uiteindelijk toch nog op een redelijk aanvaardbare manier verlopen, zelfs voor de hete hangijzers, met name de Museumstichting en de Arenbergschouwburg. Elk nadeel heb zijn voordeel', en dat kan in zekere zin ook hier ingeroepen worden: de afscheiding van de persoonsgebonden bevoegdheden zorgt er namelijk voor dat het relatieve gewicht van de grondgebonden bevoegdheden geweldig stijgt, wat vanuit het perspectief van die bevoegdheden een belangrijke stap voorwaarts is. Alle aandacht van het provinciale administratieve apparaat dient nu gefocust te worden op de grondgebonden materies, en als trouw lid van de Commissie Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit kan ik alleen maar het belang van die bestuurlijke domeinen op het intermediaire niveau benadrukken. Beide domeinen worden het zwaartepunt van de toekomstige provinciale werking en daarom lijkt het me zinvol om ze in het kader van het meerjarenplan 2014- 2020 even apart tegen het licht te houden.

Om te beginnen is er ruimtelijke ordening, waar de uitwerking van de Nota Ruimte in een eindfase beland is. Het verheugt mij dat er op het vlak van ruimtelijke visie eindelijk een duidelijke koppeling wordt gemaakt tussen ruimtelijke ordening en mobiliteit. Dat is in dit land jaren anders geweest. Ik denk dat onze provinciale ambtenaren hier al langer van overtuigd waren, maar nu wordt dit ook uitdrukkelijk vermeld op politieke fora, wat volgens mij de enige juiste benadering is. De gouverneur heeft vorige vrijdag in haar speech de files bewust buiten beschouwing gelaten, maar om de files op te lossen zullen we veel meer nodig hebben dan enkel slimme technologie. De link met de plaats waar we wonen heeft een enorme impact op het verkeer en de keuze voor bepaalde vervoersmodi. Als de gouverneur ons de mobiscan voor bedrijven toonde, waarbij bedrijven proberen om werknemers op een andere manier naar het werk te laten komen, dan praten we niet alleen over mobiliteit, maar ook over ruimtelijke ordening. Bij uitbreiding komen dan ook andere vragen aan de oppervlakte: hoe dicht wonen mensen bij de school van hun kinderen, bij de gemeentelijke diensten, bij de bakker en de beenhouwer? Het antwoord op die vragen impliceert meteen een aantal vervoerskeuzes. Het principe van de onlosmakelijke link tussen mobiliteit en ruimte mogen we binnen een ruimtelijke visie dan ook nooit meer loslaten. Het is bepalend voor alle discussies over duurzame en veilige mobiliteit.

Dicht bij de kernfuncties van onze gemeentes wonen vraagt in eerste instantie ook om een inbreidingsbeleid. In het kader van de betonstop willen wij vanuit Groen oproepen tot een daadkrachtig ruimtelijk beleid. De Nota Ruimte kan een krachtig signaal zijn om te vermijden dat er ooit nog bewoners met hun voeten in het water staan in nieuwe verkavelingen. Collega Koen Kerremans zal tijdens zijn tussenkomst alvast dieper ingaan op die problematiek.

Op het vlak van mobiliteit hebben we vanuit onze fractie bij de budgetbesprekingen van vorig jaar sterk de nadruk gelegd op een grotere participatie van de burgers. We deden dat naar aanleiding van het concrete dossier van de Saffierstraat. De Saffierstraat is nog steeds hangende, maar ik denk dat we vanuit de oppositie kunnen stellen dat het bewustzijn omtrent participatie zeker is toegenomen. In juni van dit jaar was ik zelf in de sporthal van Lier aanwezig tijdens de presentatie van de plannen voor de aanleg van de fietsostrade in en rond de stad Lier en daar werd door de provincie volop ingezet op een grondige briefing van de geïnteresseerde burgers. Burgers konden zelf ook hun ideeën in een ideeënbus droppen: ik hoop dat die ideeën grondig geanalyseerd werden en dat elke burger die een vraag of een idee heeft ingediend ook een beargumenteerd antwoord op die vraag krijgt. Het zou ook interessant zijn om dergelijke evoluties in de totstandkoming van een fietsostrade, ideeën van burgers, ideeënbusen, aan bod te laten komen in de commissie Mobiliteit rond zo'n dossiers.

Naast de problematiek van de participatie is er ten slotte de technische invulling van de mobiliteit en de fietsestrades zelf. In de loop van 2017 heeft er een vernieuwing van het Vlaamse fietsvademecum plaatsgevonden waarin uitdrukkelijk gepleit wordt voor een aanbevolen breedte van 3,5 tot 4 meter voor fietspaden met een hoge intensiteit of tweerichtingsfietspaden. Het is dan ook een goede zaak dat we vorige

vrijdag nog eens uitdrukkelijk hebben kunnen zien tijdens de presentatie van gedeputeerde Lemmens dat de provincie voor een standaardbreedte van 4 meter gaat. De vraag stelt zich natuurlijk hoe strikt het vooropgestelde perspectief wordt nageleefd. In gebieden met een kleine bevolkingsdichtheid kan 4 meter breedte normaal gezien geen probleem zijn, tenzij er een moeilijke onteigeningsproblematiek is. Maar in dichtbevolkte en stedelijke gebieden is het niet overal haalbaar om 4 meter te realiseren. Als er meerdere tracés mogelijk zijn, stel ik in ieder geval voor om de 4 meter breedte ook als doorslaggevend criterium te laten meetellen in de analyse.

Nog belangrijker dan de 4 meter breedte op zich is de achterliggende argumentatie voor deze keuze: de 4 meter wordt uitdrukkelijk gekoppeld aan de toename van de elektrische fietsen en dat die koppeling geen evidentie is, heb ik zelf nog tijdens de commissie van juni mogen ondervinden. Toen werd er door sommige leden van de meerderheid heftig gereageerd omdat ik nog maar durfde te opperen dat we in de infrastructuur van de fietsostrades rekening moeten houden met de elektrische fietsen, en zeker met de speed pedelecs. Men verweet mij dat ik blind zou zijn voor het gedrag van de individuele fietser: als er conflicten zouden zijn tussen gewone, trage fietsers en speed pedelecs, dan zou dat niets te maken hebben met de infrastructuur, maar alles met het gedrag van sommige fietsers. De tijd heeft jammer genoeg soelaas gebracht. Amper enkele weken na die turbulente commissie vond het eerste dodelijk ongeluk met een elektrische fiets plaats, waardoor ook in de media discussies ontstonden over de plaats van elektrische fietsen in het verkeer. De provincie koppelt de vergevingsgezinde fietspaden nu uitdrukkelijk aan de problematiek van hoge snelheden op de fietsostrades, een bewijs van voortschrijdend inzicht. Het vergevingsgezind fietspad houdt rekening met onverwachte manoeuvres, is daarom voldoende breed en zorgt ook voor een veilige scheiding tussen het fietspad en de berm.

Enkele maanden na die commissie in juni was het gedrag van fietsers alweer een bepalend gespreksonderwerp op de commissie Mobiliteit van oktober. Velen in deze raad schuiven dat gedrag blijkbaar naar voren om bepaalde gedragingen van automobilisten te minimaliseren. Ik ga die discussie niet opnieuw openen: de waarheid ligt ongetwijfeld ergens in het midden en is ook sterk afhankelijk van de invalshoek die men kiest om naar deze problematiek te kijken. 'Framing' wordt die communicatietechniek genoemd. Zo toont een filmpje van een nieuwsploeg van de Duitse televisiezender RTL aan dat een omkering van het perspectief al meteen een heel andere kijk op de dingen geeft: we kennen allemaal de foutparkeerders voor de bakker op zondagochtend, die zich zonder gêne 'heel eventjes' op de fiets- en voetpaden parkeren. Wel, de fietser in dit filmpje past dezelfde parkeerwijze toe met zijn fiets: hij parkeert in Berlijn ook in een zone die voor andere weggebruikers voorzien is, met name de autorijbaan. Terecht merkt hij op dat dat meteen de politie aantrekt, terwijl er voor foutgeparkeerde auto's minder snel wordt uitgerukt ...

In verband met het gedrag van fietsers werd er door sommige leden van de commissie Mobiliteit verwezen naar een krantenartikel uit de *Gazet van Antwerpen*, waarin door professor Bas de Geus van de Vrije Universiteit Brussel werd gesteld dat 8 op de

10 verkeersongevallen met fietsers door fietsers zelf werden veroorzaakt. Dat artikel verscheen nog voor de drie dodelijke ongevallen in de stad in de loop van de maand november, ongevallen die te wijten waren aan zogenaamde kruispuntconflicten. Die ongevallen tonen vooral de grenzen van de wettelijkheid aan en moeten de politiek tot actie aansporen om bijvoorbeeld conflictvrije kruispunten te creëren. Fietsers zijn er immers in alle maten en soorten: je hebt gewone fietsen, bakfietsen, elektrische fietsen en ga zo maar door, maar je hebt vooral ook oudere en heel jonge fietsers. En die jonge fietsers medeverantwoordelijk stellen in dergelijke statistieken, is eigenlijk ongehoord. Dan sluit ik me graag aan bij de burgemeester van Bonheiden, die stelt dat het uitgangspunt voor een verkeersbeleid erin moet bestaan dat kinderen baas zijn. Als we er in onze samenleving niet in slagen om onze verkeersinfrastructuur zodanig in te richten dat kinderen van 10, 11 jaar er zonder problemen en ook zonder begeleiding over naar school kunnen fietsen, dan falen we over de hele lijn. De infrastructuur moet zodanig ingericht worden dat we proactief rekening houden met bepaalde gedragingen, van jonge en oude of van snelle en trage fietsers. Dat maakt deel uit van een realistisch beleid.

De problematiek van de trage en de snelle fietser blijft een belangrijk aandachtspunt en heeft ook te maken met het bovenlokale en het lokale gebruik van de fietsostrades. We horen regelmatig het cijfer van 6.000 fietsers per dag op de fietsostrade Antwerpen-Mechelen, maar dat is een cijfer dat geteld wordt in Berchem. We moeten ons daarbij goed bewust blijven van het feit dat dat voornamelijk de lokale Antwerpse fietsers zijn die daar op dat moment passeren. Op dezelfde fietsostrade Antwerpen-Mechelen is er in de gemeente Hove ook een telpunt en daar had de fietsostrade in 2016 757 fietsers op een werkdag in de richting van Hove naar Mortsels en 628 in de tegenovergestelde richting, telkens een stijging van 1% ten opzichte van het jaar voordien. Toch wel een opmerkelijk verschil op een relatief korte afstand tussen Antwerpen en de Zuidrand. De communicatie daarover zou die nuance eigenlijk moeten beklemtonen: soms wordt de indruk gewekt dat er 6.000 mensen van Mechelen naar Antwerpen fietsen, wat uiteraard niet het geval is. Het verschil tussen Antwerpen en Hove toont aan dat de fietsestrades ook heel populair zijn voor lokaal fietsgebruik, waardoor het conflict tussen trage en snelle fietsers altijd en overal aanwezig is op de fietsostrades. De vergevingsgezinde fietspaden zijn dan een belangrijke stap in de goede richting.

De vraag stelt zich dus in hoeverre de fietsestrades er daadwerkelijk in slagen om mensen te doen overstappen van de auto naar de fiets voor bepaalde verplaatsingen, bv. woon-werk. Dat lijkt mij een bijzonder interessante onderzoeksvraag. Als we tussen grotere steden ook in de tussenliggende gemeentes, zoals Hove of Duffel, enkele duizenden gebruikers per dag halen, kan die vraag een positief antwoord krijgen. De provincie zou die ambitie als KPI naar voren moeten schuiven. Een manier om daaraan tegemoet te komen lijkt mij een deelsysteem voor elektrische fietsen te zijn. Elektrische fietsen zijn bij uitstek het vervoersmiddel om daadwerkelijk van bijv. Mechelen naar Antwerpen te fietsen en daarvoor niet langer de E19 te gebruiken. Maar elektrische fietsen zijn duur en op dit ogenblik toch nog een vervoersmiddel van de happy few. De uitbouw van een provinciaal Velo-systeem kan ertoe bijdragen dat de

fietsestrades daadwerkelijk door een groter publiek benut worden als bovenlokale verbindingsweg voor grotere afstanden. Qua locatie zou ik dan niet voor de grotere stations kiezen, want daar nemen mensen normaal gezien de trein voor een intercity-verplaatsing. Ik denk dat tussenlocaties ideaal kunnen zijn om op die manier bijvoorbeeld van Sint-Katelijne-Waver naar Mortsel te fietsen. Een deelsysteem voor elektrische fietsen roept natuurlijk heel wat technische vragen op, zoals de prijs, de problematiek van het opladen en de beveiliging tegen diefstal. Maar als je weet dat de computersystemen van de betere elektrische fietsen vandaag al Big Brother-gewijs de fiets overal kunnen volgen, waar hij zich ook maar bevindt, hoeft die technische omkadering niet onoverkomelijk te zijn.

Misschien worden het toch nog geweldige tijden.

Ik dank u.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Collega's, voorzitter, mevrouw de gouverneur,

We hebben hier al onze portie cabaret gehad. Ik heb daar zelf ook nog in meegespeeld in mijn studententijd, niet onverdienstelijk schijnt het, zelfs voor de zaak 'Leuven Vlaams'. Stel u voor! Maar net zoals mijnheer Helsen komt ik uit meer exacte wetenschappelijke richtingen, en de provincieraad dient tenslotte om voorstellen te doen en kritieken te formuleren. Dus ga ik beginnen met een aantal concrete vragen aan de deputatie over al die constructieve voorstellen en alternatieven die wij bij de voorbije begrotingsbesprekingen, en ook daarbuiten op verschillende plaatsen, geformuleerd hebben.

Ons eerste alternatief was:

- Vergroot tijdens dit beleid de middelen voor sociale en culturele initiatieven i.p.v. die te verminderen, stop met cadeaus aan superrijken die het niet nodig hebben.

Daarna:

- Behoud de volledige werkgelegenheid bij de provincie in plaats van ze in belangrijke mate af te breken. Er is bij de overheid, hier en elders, nood aan vele nuttige oude en nieuwe jobs. Creëer ze, zeker voor laaggeschoolden, bied ze concretere hulp voor toeleiding tot de arbeidsmarkt. Dat komt de volgende dagen nog aan bod.

- Doe meer voor milieu. Maak van de OV's, omgevingsvergunningen, en OB's, omgevingsberoepen, een democratische aangelegenheid, een zaak van de hele provincieraad en niet alleen van de deputatie. Laat de betrokkenen en het publiek meer participeren en controleren.

- Maak de toegang tot onze musea gratis naar Brits model. We hebben er nog heel veel te zeggen, hebben we vernomen. Dat had gekund nog voor we ze zogezegd overdroegen.

- Maak de uitgaven- en inkomstenstaat, ons budget en onze rekeningen, transparant door digitale toegang voor verkozenen en publiek op zijn minst tot op het niveau van belangrijke

afzonderlijke posten. Wat hebt u ondernomen, wat we hier al zoveel jaren vragen, tegen de georganiseerde digitale intransparantie van het BBC-systeem?

- Doe meer voor mobiliteit dan de goede zaken zoals fietsostrades, mobiscans, fietsbarometer. Met het gigantisch budget voor mobiliteit, met voorlopig een lage benuttingsgraad, kan op ook andere domeinen veel gedaan worden om urgente noden op te lossen. Wij hebben ook al geïnvesteerd ver buiten de domeinen van de provincie, in de hele geschiedenis van de laatste 4 decennia. Waarom kan men bijvoorbeeld niets doen voor grote steden zoals Antwerpen, denk aan de afwerking van de metrostations op de Turnhoutsebaan, als in de rest van de provincie.

- Voer voor al de mandaten all-in vergoedingen in die nauwer aansluiten bij de mediane inkomens van onze bevolking, schaf de forfaitaire onkostenvergoedingen af, kies voor bescheiden dienstwagens, schaf privileges af zoals de dienstwagen voor onze provincieraadsvoorzitter. Dit bestaat alleen in 2 van de 5 Vlaamse provincies en kostte ons, leasing en brandstof samen 15.000 EUR in 2015 en meer dan 11.000 EUR in 2016, per jaar dus. 'Voor die prijs heb ik mijn auto gekocht, die tien jaar moet meegaan' reageerde gisteren iemand aan wie ik het vertelde.

- Zorg voor transparantie en regels voor de toekenning van gratis tickets. O.a. voor het Sportpaleis schijnt dat nog altijd door te gaan, althans voor wie de weg kent. Breek met de toekenning van dure gratis tickets die belangenvermenging kunnen stimuleren zoals in het geval van Tomorrowland.

- Zorg voor meer rechtvaardige en gemoduleerde belastingen. En we hebben goede voorbeelden gekregen vanuit West-Vlaanderen, dankzij mijnheer Helsen. Geef voorrang op de inschakeling van sociale assistenten om mensen met betalingsmoeilijkheden op het goede budgettaire pad te brengen boven kostelijke, nauwelijks renderende deurwaardersdémarches die mensen vaak nog meer in de problemen brengen.

Mijn eerste vraag is dus: "Waarom worden deze en andere positieve voorstellen, al was het maar gedeeltelijk, niet vertaald in het nieuwe budget 2018 "

Dan nu over de budgettaire en beleidskeuzes voor 2018 die voorliggen.

Vooraf herhaal ik onze waardering en steun aan alle positieve initiatieven die in onze provincie nog overeind gebleven zijn en de inzet die vaak zeer bekwame medewerkers daarvoor aan de dag leggen. Daarbij valt het op dat vooral goed omliggende werkingen die al in de voorbije decennia werden opgebouwd, dus in vorige legislaturen, sterk blijven presteren. Zeker als zij min of meer buiten het vizier konden blijven van de interne staatsverrommelingen en van de besparingen: ik denk aan de groendomeinen, diverse diensten van milieu, waterbeleid, onderwijs, de fietsostrades, de meeste infrastructuurprojecten en de bijhorende logistieke operaties, verschillende welzijnsbevoegdheden die grondgebonden gaan blijven en tot voor kort heel wat culturele instellingen en activiteiten. Al de mensen die daar, en ook in ander diensten, hun best doen, en de politieke mandatarissen die hen steunen of proberen te steunen, kregen en krijgen bij elke positieve realisatie onze steun. Dat verschillende van die zaken in de huidige legislatuur verder werden uitgebouwd is een verdienste maar tegelijk ook niet meer dan een plicht.

Helaas zijn twee essentiële veranderingen die deze legislatuur hebben gekenmerkt overwegend negatief, zelfs zeer negatief. Het gaat dan om:

1) de budgettaire keuze voor neoliberale besparingen en

2) de operatie afslanking van de provincies, zonder visie, voorbereiding noch overleg.

Deze 2 veranderingen hebben in de voorbije vijf jaren het werk in de provincies gedomineerd en verstoord. Ze hebben het verder uitbouwen van positieve realisaties zwaar bemoeilijkt en soms zelfs doen brutaal beëindigen. Ik vergeet nooit het beeld van een departementshoofd die, in het tweede jaar van de legislatuur na een commissie over de zoveelste bijkomende besparing, tegenover mij in de lift zuchtte: "Dat heb ik hier in twintig jaar nog niet meegemaakt."

Sta me toe eerst nog eens te herinneren aan de voornaamste maatregelen van dat liberaal beleid. Ik heb daarnet gehoord van mevrouw Colson dat er zijn die het liberaal en asociaal noemen. Men mag het noemen zoals men het wil, maar voor mij is het een goed beleid. Wel liberaal en asociaal, zo noemen wij het, en wij vinden het ook niet goed.

De financiële middelen voor de provincie werden, als gevolg van asociale besparingen zowel door het eigen provinciebestuur als door de Vlaamse regering, drastisch verminderd. Maar tegelijk is van de vrij belangrijke som provinciegeld die nog overbleef - tot dit jaar 240 miljoen EUR exploitatie uitgaven - er al die tijd, in verhouding nog meer dan vroeger, gegaan naar superrijken en een pak minder naar sociale noden en culturele initiatieven en naar jobs.

Voor de cadeaus aan hen die het niet nodig hebben, en waarvan de financiële gevolgen ook dit jaar nog doorwerken, staan als voorbeeld van in het begin van de legislatuur:

- de 2 maal 5 miljoen EUR (in 2013 en 2014) voor akoestische en andere renovatiewerken in het Sportpaleis. Dat dus ten behoeve van ondernemers waarvan iedereen kan zien welke gigantische omzet en winsten zij realiseren. Waarmee ze al die werken perfect zelf hadden kunnen betalen.

- Denk ook aan de twee miljoen EUR overbodige subsidie voor de kunstbrug van Tomorrowland en Arne Quinze.

- Aan de 11 miljoen die, quasi zonder tegenprestatie van eerste belanghebbende AWDC, door de provincie al werd besteed aan het DIVA-museum: de veel te hoge prijs van 6 miljoen voor de aankoop van de gebouwen. Mevrouw Colson sprak over een gedurfde beslissing. Ik durf zeggen: tegelijk ook een zeer gedurfd cadeau aan de stadskas van Bart De Wever. Bovendien de 7 miljoen voor renovatie en inrichting van die gebouwen. U hebt gezegd in uw tekst op de Verenigde Raadscommissies, die online staat, mijnheer de hoofdedeputeerde: "We moesten wel besparen bij ons aantreden". Blijkbaar moest er voor sommige dingen duidelijk niet bespaard worden, daar was er zelfs heel veel geld voor.

De posten waarop, zagezegd onvermijdelijk, wel bespaard moest worden waren en ook geweest is, waren mooie sociale initiatieven. Denk aan het gratis festival Mano Mundo. En vooral aan de afbouw en ontwrichting bij het Gouverneur Kinsbergencentrum voor kinderen met ontwikkelingsstoornissen met het verdwijnen van heel wat jobs, ook ontslagen, en dienstverlening, onder meer na de sluiting van Modem, het belangrijke verlies aan jobs en expertise bij het Provinciaal Centrum voor Metabole Aandoeningen. Twee zaken die een smet zullen blijven op deze legislatuur. Ook al kon door actie en druk, al zeker door onze fractie, en door de inzet van de directeur, het departementshoofd en zijn gedeputeerde de schade enigszins beperkt worden. Maar het was te weinig en dan ook maar op korte termijn. Bij de geamputeerde diensten van het Oriëntatiecentrum van het GKC, die ontwikkelingsstoornissen bij jonge kinderen onderzoeken en advies geven daarover, kunnen jongeren sinds onze legislatuur tussen 8 en 21 jaar al geruime tijd helemaal niet meer

terecht, en dan nog zijn voor de resterende activiteiten de wachttijden er niet verkort maar verlengd. Dit illustreert voldoende hoe hier aan sociale afbraak werd gedaan.

In de cijfers van het budget 2018 zien we de voortzetting van het neoliberale besparingsbeleid:

- sommige eerder besliste besparingen hebben pas nu effect. Ze veroorzaken nog jobverlies. Een voorbeeld, maar er zijn er een pak: een laborant bij het PIH die pas nu op pensioen gaat wordt niet vervangen.

- Anderzijds is er voor verschillende initiatieven maar zekerheid voor twee jaar. Dat is zo voor De Warande en voor het Vredescentrum. Wat de orkesttornooien betreft staat nu al vast dat Vlaanderen die in tegenstelling tot de provincie niet meer zal subsidiëren.

- Volgens de VVP zelf hebben de provincies 65 miljoen te veel moeten verevenen naar Vlaanderen. Logischerwijze volgt daar uit dat ook de grondgebonden materies die bij de provincies blijven allesbehalve beschermd zijn tegen toekomstige besparingen. Ik heb daarnet van gedeputeerde Caluwé gehoord dat financiële onweten in de toekomst allesbehalve uitgesloten zijn.

Onze partij pleit voor een echte verandering op het gebied van budgettaire keuzes. Laat ons vertrekken van de grote noden bij de bevolking, en dan zeker bij dat deel dat het moeilijk heeft.

Wat signaleren de mensen ons als hun grote problemen?

Nr 1: jobs! Dat was wat mijn jonge buur van allochtone origine, maar die van autochtone origine reageren meestal niet anders, zonder aarzelen op het formulier van onze grote bevraging als zijn eerste prioriteit invulde: "gemakkelijker toegang tot arbeidsmarkt".

2de prioriteit die vaak voorkomt is: doe meer tegen de armoede,

3de doe iets aan de woonproblematiek,

4de zorg voor veiligheid, ook en vooral verkeersveiligheid.

Wel, dit budget vertrekt niet of fel onvoldoende van die en andere prioritaire noden.

Men houdt zich net zoals vroeger, zonder verandering, aan de gecompartmenteerde budgetten volgens 5 jaar geleden tussen gedeputeerden afgesproken verdeelsleutels. In plaats daarvan zou men moeten vertrekken van een herbeoordeling van de noden in het algemeen, en in functie daarvan verschuivingen beslissen in het algemeen belang. Dus niet zoals de vorige raadszitting besliste: 400.000 EUR bestemd voor wonen verschuiven naar gebiedsgericht beleid, het prinsheerlijke project De Merode.

Over de 2de bijzonder negatieve verandering die het werk van de provincies heeft ondermijnt, de provinciehervorming van Liesbeth Homans, kunnen we kort zijn. Op ons eigenste VVP-colloquium, en u hebt het ook gehoord, formuleerde prof. Guy Redig van de VUB het zo: "De provincies betuttelden vroeger soms de gemeenten. Maar in de voorbije drie decennia hadden ze zich in positieve zin hervormd. En juist nu zijn ze dan op een brutale en domme manier geamputeerd". Als vernietigende kritiek kon dat tellen. In nationale vakbondskringen, verantwoordelijk voor de personeelsleden van de provincies, zegt men: bijna overal is het een rommeltje geworden. Tot op vandaag wordt dat in onze provincie geïllustreerd met de pijnlijke crisis rond onze musea en de Arenberg. Daarover morgen nog wat meer.

Op het recente VVP-colloquium haalde de voorzitter, de heer Chris Staes, tevens CD&V voorzitter van de provincieraad van Vlaams Brabant, in krasse bewoordingen uit over de provinciehervorming. Ik citeer hem: "We hebben nu nog meer verrommeling".

Ja deze hervorming was vooral een demagogische politieke stunt met als bijbedoeling een neoliberale besparingsoperatie. Toegegeven, dat laatste is zowat het enige wat geslaagd is. De cijfers uit onze eigen provincie spreken boekdelen. Bij het begin van transitie voorzag onze provincie dat ze voor 305 VTE's, in mensen uitgedrukt gaat het nog om veel meer, een geschikte plaats zou moeten vinden bij de stad Antwerpen of Vlaanderen. Uiteindelijk heeft ze dit jaar maar 356 VTE's moeten overdragen. 49 fulltime jobs moesten, zelfs na noodzakelijke vervanging van vertrekkers, niet meer overgeheveld worden, en zijn dus verloren. Het toont hoeveel, vaak zeer bekwame mensen, omwille van de chaos en de onzekerheid, de provincie verlaten hebben, een job gezocht hebben in de privé of in diensten die nog wel bij de provincie bleven. Wie denkt dat de Vlaamse overheid die 49 verloren VTE's, jobs, gaat herbemannen of herbevrouwen, gelooft nog in het heilig Trezeke, pardon het heilig Liesbetje van Wilrijk. Ik vraag aan onze hoofdedeputeerde om ons als voorzitter van de VVP mee te delen hoeveel VTE's, betrokken bij de transitie, in alle provincies samen finaal niet meer dienden overgedragen te worden wegens al die vertrekkers en vertreksters.

Zoals we al vaak zegden: ja er is na al die eindeloze staats Hervormingen - in feite staatsverdikkingskuren (althans aan de top) - echt een grondige herdenking nodig van de werking van ons politiek bestuur, van zowel de federale als de Vlaamse en de Waalse Big Mac. En ook van het intermediaire bovenlokale bestuursniveau, actueel nog voor een deel de provincies. Er komen nu nieuwe ideeën op, maar tot nu toe waren wij vooral voorstander om te gaan naar stads- en streekgewesten, maar dan op een overlegde, lange en grondig voorbereide manier. Waar ook en vooral de leidinggevende ambtenaren, en hun personeel, die dagelijks met hun neus op de problemen zitten, vrij hun mening kunnen zeggen. Zij weten het best welke structuren en maatregelen er nodig zijn om efficiënt te werken, hoe de versnippering en andere hinderpalen kunnen opgeruimd worden in plaats van verergerd zoals nu. Zo zouden wij, als we aan de macht zouden zijn, al dan niet samen met anderen, die hervorming aanpakken.

Tot slot, collega's, wat ook aan herdenking toe is, is de opmaak en bespreking van de begroting. Ondanks beloften over verandering blijft men dit begrotingsdebat voorstellen als de 'hoogmis' van het politieke jaar. In werkelijkheid is het gewoon een banaal ritueel. Een ritueel, ja zo noemde een Nederlandse journalist het, die hier en elders in België de begrotingsbesprekingen kwam aanschouwen. Het bestuur stelt 'kort' voor wat het zonder debat vooraf beslist heeft. Wie wil mag er wat commentaar op geven, al dan niet kolderiek, maar er verandert toch niets meer.

Ik eindig met een concreet voorstel om het echt eens anders aan te pakken. Laat ons het grote debat houden in mei als de rapportering over het voorbije jaar plaats heeft. Dan kan elke partij, ook van de meerderheid, voorstellen doen om het jaar en de jaren erna zaken anders te doen of meer en beter. Het bestuur kan dan zeggen wat zij wel en niet wil meenemen. En in een veel korter begrotingsdebat in november of december kunnen we dan

beoordelen wat al dan niet van onze voorstellen werd overgenomen en dat dan steunen of kritiseren.

Bij onze laatste begrotingsbespreking die er nog toe doet herhaal ik dan ook ons voorstel om het centrale probleem op te lossen dat hier bij de budgetbespreking altijd vooraan staat. "Van waar moet het geld komen om een ander, beter en socialer beleid te voeren?". Wel omdat Cicero de laatste dagen weer populair is zal ik het nog eens in zijn taal herhalen: "Ceterum censeo euronem decies habentibus vectigal imponendum esse." 'Voorts zijn wij van mening dat de miljonairstaks moet ingevoerd worden'. Het was al een tijdje geleden dat u het hier gehoord had, maar het blijft meer dan ooit actueel.

Ik dank u.

VOORZITTER.- De heer Lemmens heeft het woord.

De heer LEMMENS, gedeputeerde.- Dank u wel, collega's, voor de tussenkomsten. Zo een debat heeft inderdaad zijn rituelen. Bij de eerste tussenkomsten van de meerderheid denk je: amai, het zit goed, en dan komt daar nu tegenwoordig nog een mooi verhaaltje tussen, en dan begint dat goed gevoel op de meerderheidsbanken al een beetje af te zwakken, want dan komt de kritiek en dan gaat dat zo verder. En op het einde moet je op vragen gaan antwoorden waar dat je al 100 keren hebt op geantwoord. Dat is dan mijnheer Merckx zijn tussenkomst. Maar zo zit het dan in mekaar. Dat zijn de rituelen.

Namens de meerderheid, mevrouw Colson, mijnheer Meeus, en mijnheer Geudens, u hebt, net zoals andere sprekers vanuit de oppositie, stilgestaan bij de rede van de gouverneur. Ik denk dat dit zeer terecht is. Ik denk dat de rede van de gouverneur met de verschillende sprekers een problematiek hebben naar voor gebracht waar wij allemaal mee geconfronteerd worden. Dat is die mobiliteit en hoe we daarmee allemaal moeten omgaan toekomstgericht. Daar moeten wij allemaal goed over nadenken. Het is goed dat dit debat ook hier gevoerd wordt. Ik hoop dat men de volgende dagen ook nog in de verschillende onderwerpen terugkomt op die mobiliteitsdossiers en ook dat zero-beleid bijvoorbeeld, waar de gouverneur samen met onze provinciediensten enorm veel belang aan hecht.

Er is ook in de verschillende tussenkomsten gesproken over die transitie. Die transitie hebben wij achter ons moeten laten. Wij hebben die gelukkig op een goede manier kunnen afsluiten. Ik heb natuurlijk gesproken over die laatste loodjes, maar collega's, en mevrouw Colson heeft er naar verwezen, er toch ook het fantastisch mooie verhaal van de G-sport dat door collega Peeters en onze medewerkers van APB Sport op de kaart is gezet, en dat nu wordt overgedragen. Al wat ik daarover hoor is positief, ook binnen Vlaanderen. Men zal daar dus verder inzetten op die G-sport. Daar ben ik van overtuigd, en die signalen zijn in elk geval positief. Er zullen nog een heleboel andere zaken worden verdergezet door Vlaanderen, want onze expertise van onze mensen is ook naar Vlaanderen gegaan op allerlei dossiers die wij hebben overgeheveld. Gisteren is er ook nog eens gezegd door onze griffier op het afscheidsmoment voor alle mensen van Cultuur, Sport, Welzijn en Jeugd, aan allen die er aanwezig waren: neem die expertise mee, laat zien wat de provincies al die jaren hebben betekend. Dat zal een meerwaarde zijn voor de Vlaamse administraties.

Mijnheer Meeus heeft ook gesproken over die continuïteit en het kwalitatief goed doen. Dat is iets belangrijk voor onze provincie. Ik denk dat wij in de grondgebonden materies, die wij nu al jaren doen, die zaken kwalitatief heel goed doen en dat de continuïteit naar de volgende periode vanaf 1/1/2018 moet verzekerd zijn. Wij doen enorm veel als ondersteuning naar de gemeentebesturen, naar de collega's. In het fabeltje van mijnheer Huijbrechts wordt er gedaan alsof er hier duizenden mensen zouden staan, in onze droom. Maar die duizenden mensen moeten hier voor mij niet staan. Weet u, wij zijn het intermediaire niveau dat ondersteunend moet werken naar de colleges en de gemeentebesturen. Dat is onze taak. Mijnheer Huijbrechts, misschien is dat voor u, die nooit in de meerderheid heeft gezeten, die nog nooit bestuurdersverantwoordelijkheid heeft genomen, gemakkelijk om sprookjes te schrijven. Het was een mooi sprookje. U hebt talent. U zou meer sprookjes moeten schrijven. Misschien gaat u daar binnenkort tijd voor hebben.

In elk geval denk ik, mijnheer Huijbrechts, dat die duizenden mensen hier niet moeten staan, maar dat wij wel intermediair, en af toe onder de waterlijnen, enorm veel kunnen betekenen voor de gemeentebesturen. Er zijn regelmatig burgemeesters die ons als deputatie komen vragen om hen te ondersteunen. Ik verwijs naar de verschillende mobiliteitsstudies die wij doen. Daar vragen colleges ons: deputatie help ons, ondersteun ons met de enorme expertise die jullie mensen hebben. En die hebben wij op gebied van mobiliteit, op gebied van ruimtelijke ordening. Dat kan u mij verwijten, dat noem ik voortschrijdend inzicht. Ik verdedig binnen mijn partij, en samen met nog een heleboel anderen, het niveau van deze provincie omdat ik heb vastgesteld dat wij enorm veel zaken kunnen doen voor onze lokale besturen. Wij zijn tot een inzicht gekomen. Ik probeer dat ook binnen mijn partij op die manier naar voor te brengen.

Mijnheer Geudens, u bent een grote 'believer' van het provinciaal niveau. Dat siert u, want u hebt hier jarenlange ervaring gehad. U hebt hier jarenlang beleidsverantwoordelijkheid gehad. Het is belangrijk dat u een aantal zaken naar voor hebt gebracht, en dat u ook verwezen hebt, net zoals andere sprekers hier, naar de streekmotor. Het is blijkbaar toch een woord dat is aangeslagen. Ik heb het nu al verschillende keren vernoemd vandaag, en ik wordt daar niet voor betaald. Maar in elk geval, de reclamejongens hebben gezegd: de streekmotor is een goed woord. En dat klopt, want we zeggen dat graag, en het zegt ook veel over wat het gaat. En we willen dat inderdaad zijn.

U hebt ook nog verwezen in uw tussenkomst naar dat klimaatneutraal verhaal, naar de CO₂-uitstoot, de samenaankopen die wij doen. Ik denk dat het ook enorm belangrijk is dat wij als tussenliggend bestuur de aandacht vragen voor dat klimaat. Collega Röttger zal daar zeker en vast nog op terugkomen in de volgende dagen. U hebt ook verwezen naar die studie rond de provincies. Ik had van u niet anders verwacht natuurlijk dat u die studie zou aangrijpen om toch nog eens te verwijzen naar die identiteit burger-provincie wat een gevoel is dat nog steeds enorm leeft.

Ook mijnheer Meeus heeft nog eens verwezen naar de fietsostrades, en ook naar toerisme. Misschien moeten we terug hopelijk Vlaanderen Vakantieland mee gaan ondersteunen. Trouwens, Vlaams parlements lid Manuela Van Werde heeft daar ook terug initiatieven rond genomen.

Misschien, collega De Haes, moeten we daar toch eens terug over nadenken om op die manier ons toerisme verder te promoten.

Dan komen we bij een aantal meer kritische zaken.

Mijnheer Helsen, u hebt ook nog eens vrij positief verwezen naar de studie van de professoren rond de provincies en de leefwereld waarin mensen zich daarin kunnen vinden. De procedures rond mobiliteit, daar hebt u ook naar verwezen, de omgevingsvergunning, de RUP's, het sneller afleveren van vergunningen. Ik wou dat het allemaal sneller kon, maar we zitten, en dat weet u ook, u hebt ook jaren die verantwoordelijkheid gedragen, met de procedures en termijnen die we moeten naleven. En als er dan burgers in beroep komen, wat hun goed recht is, zitten wij soms met ellenlange procedures. Dat is niet altijd evident om daarmee om te gaan, want als je beleid voert wil je heel snel een beleid voeren. Dan wil je zaken snel realiseren. Soms lukt dat niet altijd.

Ik denk dat we, net zoals u zegt, een belangrijke taak hebben op gebied van de waterlopen, klimaatbeleid, onderwijs, arbeidsmarkt, en dat we onze regierol moeten opnemen in het gebiedsgericht werken. Ik geloof dat ook. De regierol is voor de provincie enorm belangrijk. Dat is natuurlijk ook die streekmotor. Daar hebben we een belangrijke rol te spelen.

Collega Helsen, als het goed is zal collega Caluwé antwoorden op uw bemerkingen rond de belastingen, en ook over de dotaties. U hebt ook verwezen naar dat intermediair niveau dat transparant moet zijn, en dat de burgers moet blijven betrekken.

Dat is ook een van de bekommernissen van mijnheer Vandendriessche. En dat is ook mijn bekommernis. Ik wil er één ding nog op zeggen, mijnheer Vandendriessche, sinds ik hier gedeputeerde ben gaan wij naar de burgers. Dat is niet veranderd na de Saffierstraat. Ik probeer u dat telkens te zeggen. Maar sinds 2012, sinds december, ben ik vanaf januari-februari op verschillende infosessies geweest. De eerste waren in Geel, in Mol, over de eerste plannen rond de fietsostrades. Daar zaten honderden burgers in de zaal. Het is niet omdat u hebt gezegd: mijnheer Lemmens, met de Saffierstraat moet u het eens eindelijk gaan doen. Nee, wij doen dat al. Wij doen dat al jaren. Het is u pas opgevallen nadat een paar mensen in de Saffierstraat hebben komen zeggen: mijnheer Vandendriessche, dat is niet ons goesting daar. Maar ik zeg het nog eens, ik kan geen spoorweg verleggen. Alhoewel ik al metro's moet gaan aanleggen van mijnheer Merckx. Dus het zou fantastisch worden natuurlijk met het budget van onze provincie. We zouden nog weinig andere dingen kunnen doen als we nog een metro moeten gaan aanleggen. Maar dat is nog een andere zaak. In elk geval: wij doen dat. Wij zijn een transparant bestuur. We trachten jullie zoveel mogelijk op de hoogte te houden. Wij zijn transparant in onze commissies. Wij zijn transparant naar onze bevolking. Met transparantie kom je voor de ene altijd te vroeg, en voor de andere altijd te laat. Je moet zien dat je op het juiste moment komt natuurlijk. Maar dat is niet altijd even gemakkelijk.

In elk geval, mijnheer Vandendriessche, hebt u ook een aantal zaken aangehaald waar ik vermoed dat mijnheer Caluwé ook over zal tussenkomen, namelijk het financiële evenwicht. Ik kan u alleen zeggen dat er jaarlijks overdrachten zijn. U hebt naar een paar verschillen gewezen, maar dat komt omdat je overdrachten realiseert. En dat wij voorzichtig begroten kan je ons aanwrijven, maar ik denk dat het een goede manier van werken is. Deze deputatie heeft altijd, van in het begin, heel voorzichtig omgegaan met de middelen. Zo hoort het ook.

Ik denk dat we morgen qua mobiliteit nog een aantal zaken kunnen zeggen rond de fietsostrade, de 4 meter breedte, de conflictvrije kruispunten, het provinciaal

VELO-systeem. Ik vind het wel iets interessant wat u naar brengt. Dat moeten we misschien toch eens goed bekijken.

Ik wil nog één ding zeggen over wat u naar voor hebt gebracht. In het verkeer, en dat is mijn visie althans, moet iedereen zich hoffelijk gedragen, of dat dit nu een fietser is of een automobilist, of iemand met een pedelec, of iemand met een motorfiets. Dat is een problematiek waar dat we mee zitten. Het is nu het seizoen, we moeten de zwarte piet niet naar mekaar doorschuiven, maar u hebt op zeker moment verwezen naar de discussie in die commissie. Dat was misschien wat heftig, maar we zaten toen juist met bepaalde inwoners die ons hadden gezegd: bij ons in de straat geen fietsostrade, want zet ze allemaal maar bijeen want dat heb je er al een. Dan zeg ik: ja, dat kan wel zijn, maar als op een zeker moment uw fietsinfrastructuur oververzadigd is dan moet je wel een alternatief kunnen bieden. We brengen die twee fietsostrades, Antwerpen-Lier en Antwerpen-Mechelen, nu kort bijeen en we brengen Antwerpen-Lier op 4 meter breed. We gaan dat overal trachten te doen. En ik denk dat we op basis van de gegevens die ik nu heb we dat overal gaan kunnen doen toekomstgericht. Maar dan zal iedereen op het fietspad hoffelijk moeten zijn tegenover mekaar, en dan zullen 's zondags de wielertoeristen ook hoffelijk moeten zijn voor die mensen die de fietsostrade voor een stukje gebruiken om naar de bakker te rijden. Omgekeerd zullen die mensen die 's morgens naar de bakker rijden ook hoffelijk moeten zijn tegenover die fietstoeristen. Dat is gewoon de boodschap die ik wil brengen, en dan moet je niemand stigmatiseren. Ik vind dat ook fout. Trouwens mijn collega zei, een fietser of een auto die parkeert op de trottoir in Berlijn wil ik nog wel meemaken. Maar dat is nog een ander verhaal. Dat filmpje moet je toch eens laten zien, collega.

Alle gekheid op een stukje, we komen nu bij collega Merckx. Ik heb waarschijnlijk nog een aantal dingen vergeten, maar in de volgende dagen zullen we daar zeker allemaal kunnen op terugkomen.

Mijnheer Merckx, u hebt nog eens herhaald wat u elke keer al gezegd hebt. Ik ga daar allemaal niet blijven op antwoorden, want we hebben dat allemaal al tot in den treure trachten uit te leggen. We verschillen daar van mening en van middelen. Ik ga geen musea gratis maken, want iemand moet dat toch betalen, maar ik ga dat niet doen, echt waar niet. Ik vind dat wij heel veel mensen die het moeilijk hebben al aan heel goedkope prijzen in onze musea binnenlaten. Ik vind dat als mensen in een museum willen komen, of naar Arenberg willen komen, ze er iets kunnen voor bijdragen. Dat vind ik niet meer dan billijk. Gratis bestaat niet. Dat is alleszins mijn visie.

U praat over de uitgaven en inkomsten. U kan dat online zien. Als ons budget er is kan u dat online zien. Ik ga u ook nog eens het verschil geven tussen meerderheid en oppositie. Als u naar de meerderheid wil komen, wij hebben dat geluk gehad, moet u veel stemmen hebben. Dan kan u mee beleid komen maken. In de oppositie, waar ik ook jaren in heb gezeten, en soms helemaal alleen, heb ik ook kritische vragen kunnen stellen. Ik heb daar ook tussenkomsten kunnen houden, en bemerkingsen kunnen maken. Maar denkt u dat ze mij ooit gevraagd hebben om samen te komen zitten om het budget te maken. Nee, zo werkt dat niet. Dat gaan we niet doen.

Om nog eens de democratisering verder te zetten, de omgevingsvergunning en de stedenbouwkundige beroepen, zoals die nu nog altijd heten, gaan we ook niet aan heel de provincieraad overlaten. Daar zijn regels voor. Dat is nu eenmaal zo bepaald. Ik denk dat dit voor de privacy van veel mensen een goede zaak is dat we dat in besloten kring doen. U

mag vragen aan uw vrienden van de Zwaantjes hoe we ze gisteren op een heel degelijke manier hebben ontvangen en dat we ze meer dan een uur de tijd hebben gegeven om hun inzichten te geven rond dat bouwproject. We hebben dat op een heel correcte manier gedaan.

Er zijn nog dingen, en dat moet mij van hart, die niet kloppen, die totaal van de pot gerukt zijn, en die wil ik hier nu toch wel eens naar voor brengen.

U zegt dat de orkesttornooien niet meer gaan gesubsidieerd worden. Nee, mijnheer Merckx, de orkesttornooien en de koortornooien gaan niet meer door, maar die subsidies gaan wel verder. Dat is een groot verschil. Die subsidies voor die orkesten voor die koren zijn voor 2 jaar gegarandeerd tot er een nieuw decreet komt. U moet af en toe de waarheid zeggen, en niet altijd leugens verkopen. Over het aantal mensen die naar een ander niveau zijn gegaan: er waren inderdaad 305 mensen die vanuit onze provincie naar ofwel de stad, ofwel naar Vlaanderen zullen gaan. Daarvan zijn er 265 gegaan, en ondertussen zijn daar mensen ook op pensioen gegaan. Er zijn mensen die via ons bestuur ook nog andere taken hebben gekregen, en er zijn anderen die gezegd hebben: dat hoeft niet voor ons, ik zoek een ander bestuur op. Maar dat heeft niets met chaos, en andere toestanden te maken. Dat heeft te maken met een keuze van mensen. Ik kijk even naar Bruno Peeters en Jan De Haes, maar ik denk niet dat er een groter verloop is dan andere jaren sinds de transitie op gang is gekomen. Ook dat is niet correct. Ik wil in elk geval nog wel eens bekijken, voor wat het waard is, hoeveel mensen er in alle provincies zijn overgedragen. U zegt ook dat er 65 miljoen meer is vereven. Nee, mijnheer Merckx, u moet af en toe een tekst eens goed lezen. Soms denk ik dat u dat u dat wat bewust doet om wat sfeer te scheppen. Ik zal u zeggen waarover het gaat. Op zeker moment in de discussie met een heleboel cijfers die werden doorgegeven kwam men in Vlaanderen op een bedrag van 160 miljoen EUR dat zou moeten verevend worden. Men had een aantal dubbele tellingen gedaan, enz. Dan zijn wij gaan samenzitten. Zo is uiteindelijk het verhaal gekomen dat er nu afgeklopt is op 96,5 miljoen EUR. Dat is het bedrag. Maar er is geen 165 miljoen verevend. Er is geen 65 miljoen EUR meer verevend geworden, absoluut niet. Er is 96 miljoen verevend geworden. Dat is de waarheid. Dus af en toe moet u de cijfers correct naar voor brengen.

Collega's, ik denk dat ik geprobeerd heb van dit al te af te sluiten. Collega Caluwé zal nog een heleboel zaken beantwoorden. Ik denk dat we de komende dagen nog tijd genoeg gaan hebben om rond een heleboel zaken het debat te voeren. En tegen morgen zou ik zeggen: slaap zacht, en droom zoet.

Dank u.

Applaus

VOORZITTER.- De heer Caluwé heeft het woord.

De heer CALUWÉ, gedeputeerde.- Voorzitter, collega's,

Vermits er maar kort enkele bemerkingen zijn met betrekking tot de financiële opmerkingen zal ik het van hieruit doen.

Ten aanzien van de tussenkomst van collega Helsen met betrekking tot de belastingen kan ik zeggen dat wij inderdaad geen tarief hebben met betrekking tot alleenstaanden voor de gezinsbelasting. Dat was in het verleden zo. Op het einde van de vorige legislatuur is dat afgeschaft. Wij hebben in deze legislatuur het belastingsysteem zoals dat in 2012 is ontwikkeld overgenomen en er niets aan gewijzigd. De reden, zegt men mij, waarom dat in 2012 gewijzigd werd was dat ten gevolge daarvan men minder administratiekosten had. Men moest geen gezinnen met meerdere personen of 1 persoon van elkaar onderscheiden. Dat leidde daardoor ook tot minder betwistingen, want mensen vonden dat ze onterecht werden beschouwd als samenwonend en dat leidde tot beroepen, en dergelijke. Dat werd daardoor geen probleem meer. Soms waren er onrechtvaardig aangevoelde situaties. Wanneer er binnen een gebroken gezin één van de twee partners de kinderen kreeg toegewezen had die een hogere provinciebelasting dan wanneer niet. Als alles als één gezin, ook alleenstaanden, werden beschouwd kon men administratiekosten verminderen, en kon men daardoor ook het globale tarief voor iedereen laten dalen. Men heeft toe de belasting van de gezinnen in functie van de grootte van de woning ook afgeschaft om ook daardoor minder administratieve lasten te hebben, en kosten uit te sparen. Ik weet niet of open vld nu voorstelt om toch terug grotere oppervlakten, grotere woningen, te gaan belasten.

Voor wat betreft de belasting aan de bedrijven hebben wij niets gewijzigd aan de belasting zoals ze bestond in de vorige legislatuur. Als je dan provincies vergelijkt kan dat in het ene geval aanleiding geven tot een hogere belasting, en in het andere geval tot een lagere. Als we kijken naar de minimumbelasting, datgene wat een bedrijf betaalt wanneer men enkel een vennootschap is met een beperkte oppervlakte, ligt die bij ons toch lager dan bij Oost- en West-Vlaanderen. Bij ons is dat 96 EUR voor een vennootschap, terwijl het in West-Vlaanderen 103 EUR is en in Oost-Vlaanderen 127 EUR. Het hangt ervan af wat je met mekaar vergelijkt om te zien of het al dan niet hoger of lager is.

Dan de problematiek met betrekking tot de autonome provinciebedrijven. Ik heb wel één ding niet begrepen waar u zegt dat het dit jaar als aandeel zou verhoogd zijn. In alle geval, in globaliteit stel ik toch vast dat dit systeem waarbij dat wij werken met provinciebedrijven niet alleen goed is, denk ik, voor het functioneren van de provincie omdat het er de aanleiding toe geeft dat men niet noodzakelijk op het einde van het jaar alle middelen die men gekregen heeft moet uitgeven omdat men ze anders volgend jaar niet meer op de begroting krijgt. Maar men weet dan dat wanneer men zuinig omspringt met de middelen men er zelf ook het voordeel uit heeft dat men op die manier een stuk reserves kan aanleggen, waarmee men dingen waar men als APB aan denkt in de toekomst zelf zal kunnen financieren. Het maakt het ook aantrekkelijker om ervoor te zorgen dat men zelf middelen aantrekt, want dan kan men die voor zichzelf houden. Ik stel toch vast dat nu de entiteiten die bij ons weggaan toch wel heel graag dat soort van systeem houden. Dus heb ik toch wel de indruk dat het geen slecht systeem is om daar mee te werken.

De raad van bestuur zijn we met zijn allen in de meeste gevallen van die provinciebedrijven. Ik begrijp niet goed dat men zegt dat dit niet democratisch zou zijn. Ik zie dat niet goed in. Ik denk dat het meest democratische is dat de raad van bestuur de hele provincieraad is. Ik begrijp wel dat het werkbaar moet zijn. Maar in het andere geval, waarbij je een

dotatie geeft aan een bedrijf met een afzonderlijke raad van bestuur, beperkt de controle van de provincieraad zich op die dotatie. Nu we met zijn allen raad van bestuur zijn van de meeste van die provinciebedrijven hebben we toch een veel grotere democratische controle dan wanneer het zich zou beperken tot louter het geven van de dotatie.

Ten aanzien van de tussenkomst van collega Vandendriessche begrijp ik wel dat het wat sterk overkomt die grote verschillen die er zijn tussen begrotingscijfers en rekeningcijfers. Het is wat het gevolg van de beleids- en beheercyclus waardoor dat we in 2014 zijn moeten veranderen qua systeem om de cijfers aan te geven. We hebben in het begin van de legislatuur de projecten die we willen doen allemaal opgesteld, niet noodzakelijk helemaal goed vastleggende wanneer, wat zou worden uitgegeven, en dan sleep je dat natuurlijk heel de legislatuur mee. Waarbij dan ook nog eens de grootste uitgaven daarin de financiering van de bouw van het provinciehuis zijn. Daar is de grote kost in 2017. Dat is inderdaad wel het grootste pakket dat gedurende 3 jaren is meegesleurd en telkenmale in de begroting verscheen, maar nadien op het einde van de rekening bleek toch niet te zijn uitgegeven en doorgeschoven naar het volgende jaar, omdat dat nu eenmaal de evolutie was van de werken. Als je gaat kijken wat wij voorzien hadden in het meerjarenplan in 2014 als zijnde het kasoverschot in 2018, en wat we nu voorzien als kasoverschot in 2018, is dat toch nog altijd ongeveer hetzelfde bedrag. Dus toen al, het is niet plots gekomen, was dat een gegeven: we maken een meerjarenplan waarbij dat we onze uitgaven kunnen doen binnen de globaliteiten van het meerjarenplan, binnen de legislatuur die aan deze beleidsperiode was toegewezen. Daarom vind ik het toch nog altijd opvallend dat we het allemaal hebben kunnen verwerken. Als je de optelsom maakt van datgene wat we aan inkomsten, of aan extra uitgaven hadden ten gevolge van de opsomming die ik in het begin heb gegeven, als je dat vertaalt naar kasinkomsten of -uitgaven kom je aan een totaliteit van 150 miljoen EUR over heel die legislatuur, beginnend met de 20 miljoen in 2014, en nu oplopend naar 30 miljoen. Als je dat uitzet dan zou ons kasoverschot vandaag 152 miljoen moeten zijn, en niet de 2,7 miljoen die het finaal in 2018 zal betekenen. Dat is geen eenvoudige operatie geweest.

VOORZITTER.- De heer Helsen heeft het woord.

De heer HELSEN.- VOORZITTER, ik zou toch nog even willen reageren als dat mag op de repliek van gedeputeerde Caluwé.

Mijn geheugen laat mij niet in de steek. We hebben het eventjes opgezocht. Voor wat betreft de belastingen is het reglement gewijzigd in november 2012, en waren we niet gelukkig en we hebben het ook niet mee goedgekeurd dat toen 70.000 kleine zelfstandigen meer moesten gaan betalen. 90 EUR provinciebelasting was het toen i.p.v. 56 EUR. We zitten nu met de indexering aan 96 EUR.

Dat is eigenlijk het punt dat ik wou maken. We vinden dat de kleine zelfstandigen, en zeker ook de starters zoals ik daarstraks heb gezegd en aangetoond heb met de cijfers, quasi 100 EUR moeten gaan betalen terwijl ze een bedrijf moeten opstarten. We hebben destijds wat initiatieven genomen om die starters juist wat te ondersteunen. Dus het is eigenlijk een beetje vestzak broekzak, vind ik. Wij hebben toen ook tegen die wijziging gestemd waarbij alleenstaanden ook een hoger tarief moeten betalen, het tarief van gezinnen.

Maar dat was niet direct het belangrijkste. Ik vind dat dit, ook in vergelijking met andere provincies, nog een degelijk reglement is. Je kan natuurlijk discussiëren over de tarieven en de indeling, maar wat ik veel belangrijker vind is heel die belasting voor bedrijven. Dat is een oppervlaktebelasting. Dat vind ik helemaal niet democratisch. Daar moeten toch wel andere manieren bestaan. Ik dacht dat men bij de andere provincies er ook al eens zouden over nagedacht hebben, maar dat blijkt niet het geval te zijn met uitzondering van Vlaams-Brabant. Mijn suggestie is om die piste van Vlaams-Brabant eens te toetsen, want het lijkt mij toch zo gek niet om verder te gaan op de klasse van het bedrijf. Los van het feit dat ik vind dat kleine zelfstandigen geen provinciebelasting zouden moeten betalen, denk ik dat voor die grotere bedrijven, en ik heb het aangetoond met een paar voorbeelden, en ik kan er u nog tientallen berekenen als u dat graag wil, er toch is aangetoond dat ons tarief hier 1/3^e hoger is dan in de andere provincies. Dus daar schort misschien wel iets aan.

Misschien nog een laatste keer, dit jaar dan toch, aanhalen dat het aandeel van de APB's is verhoogd. Waarom? Omdat er een aantal APB's met persoonsgebonden materies die nu niet meer actief zijn en niet meer aan bod komen in deze provincieraad. Dus we spreken over de dotaties in verhouding nog over een groter bedrag ten opzichte van het aantal instanties dat een dotatie krijgt. Waar gaat het ons over? Dat daar nu een heel korte rapportering volgt in de commissies, waar in het verleden, en ik geef dat toe, misschien teveel afzonderlijke raden van bestuur bestonden. Ik kan de zaken nog eens opsommen, maar waarom heeft Campus Vesta, Toerisme Provincie Antwerpen en de Warande een aparte raad van bestuur, en andere instellingen niet? Dat is volgens ons onlogisch. Wij hebben al een paar keer een voorstel gedaan om toch een degelijke rapportering te kunnen krijgen. Dat mag dan in een extra commissie zijn, ik kan nu de voorstellen terug naar boven halen, maar waar toch op een degelijke manier eens kan gepraat worden, hetzij in deze raad, hetzij met een beperkter aantal raadsleden. Maar dat komt nu niet aan bod, en telkens weer op het einde van de provincieraad gaan we over naar de APB's. Dat wordt dan in een draffje afgehaspeld op 5 minuten tijd. Dan kan je toch moeilijk zeggen dat daar de bestuurders die hier zitten, we zitten hier met 72, allemaal goed op de hoogte zijn van wat er in die nota staat. Daar wordt dus totaal niets over gezegd. Ten aanzien van de aansprakelijkheid van bestuurders vinden wij dat niet correct. Vandaar dat we dat telkens met ons stemgedrag willen aantonen.

Ik ga er nu dit jaar niet meer op terugkomen, maar volgend jaar komen we er zeker nog eens op terug.

VOORZITTER.- De heer Caluwé heeft het woord.

De heer CALUWÉ, gedeputeerde.- Ik ga niet verder doorgaan op de discussie met betrekking tot de provinciebedrijven, want ik denk dat we die al verschillende keren gevoerd hebben.

Maar met betrekking tot de belasting van Vlaams-Brabant het volgende. Vlaams-Brabant heeft grotendeels, haalt zijn inkomsten quasi uitsluitend uit de opcentiemen op de onroerende voorheffing en heeft een hoger tarief dan wij wat dat betreft. Hun bedrijvenbelasting beperkt zich tot het feit dat zij wanneer er een vergunning wordt aangevraagd daar een vergoeding voor vragen. Vandaar het verschil tussen klasse 1 en klasse 2. Het gaat om niet meer dan dat, en is eigenlijk heel relatief qua inkomsten dat dit

voor de provincie betekent. Zij innen dus grotendeels de opcentiemen op de onroerende voorheffing, vandaar trouwens dat door de gevolgen van de hervorming die nu plaatsgevonden zij 7 miljoen compensatie krijgen van Vlaanderen omdat het anders een te onrechtvaardige situatie in de financiën van Vlaams Brabant zou teweegbrengen.

VOORZITTER.- De heer Merckx heeft het woord.

De heer MERCKX.- Gedeputeerde Lemmens, het is jammer dat u zegt dat u op de vragen en voorstellen die ik heb opgeworpen al geantwoord hebt. Wij weten dat het antwoord nee is. Een zaak wil ik voor de notulisten verduidelijken. Ik heb verkeerdelijk gesproken over dat er bij het begin van de transitie 305 VTE's moesten overgeheveld worden. Dat is juist. Maar dat er finaal, heb ik gezegd, 356 zijn overgeheveld, moet zijn 256, zodat er 49 jobs verdwenen zijn. Ik heb dat gisterenavond moeten maken, en ik ben af en toe een beetje gestoord geweest door journalisten.

U zegt dat is toch normaal: gepensioneerden. Ik ga ervan uit dat de gepensioneerde een zinvolle job deed en dat die dus moet vervangen worden. Hoe gaan de jongeren anders ooit nog aan werk geraken. Wij weten dat door de besparingen van de provincie zelf en van Vlaanderen 130 à 150 jobs al eerder verdwenen waren. Nu komen er nog 49 bij. Dat is 200 alleen al voor onze provincie die niet vervangen zijn, en die ook door mevrouw Homans allicht niet gaan vervangen worden zoals het beleid nu gevoerd wordt.

Op andere zaken die u gezegd hebt kunnen we morgen nog antwoorden. Musea gratis maken, dat is natuurlijk niet gratis. Daar antwoord ik morgen op. U kan dat online zien, dat komt ook morgen aan bod. Wat ik wel nog eens in het licht wil stellen is dat u zo dikwijls zegt: ik kan dat niet veranderen, ik mag dat niet veranderen. U weet toch ook wat de slogan was waarmee u bent opgekomen: 'de kracht van verandering'. Maar hier zegt u: dat is altijd zo geweest, ik heb dat altijd zo meegemaakt. Om het beleid te maken en mee te bepalen moet je in de meerderheid komen. Dus dat kan niet veranderen. Men kan niet op voorhand, ook met mensen van de meerderheid, maar ook met mensen van de oppositie, een beleid en keuzes goed invullen. Ik denk dat dit wel kan veranderen. Ik noteer: daar is de kracht van de verandering niet van toepassing.

Dan zegt u over de omgevingsvergunningen dat het zo bepaald is. Dat het zo de regels zijn. Natuurlijk stellen wij niet voor om bij allerhande kleine dossiers ook te zeggen welke dossiers wel in de provincieraad moeten bekrachtigd worden of niet, welke voor debat, enz. Er zijn zoveel zaken die in de gemeenteraad van Antwerpen komen, 400 punten alleen al over de verandering van een straatnaam waar gewoon maar op een knop moet gedrukt worden, de beslissing wordt dan toch door de verkozene genomen. Wij hebben meegemaakt met een groot bedrijf, Umicore, wat dat kan betekenen als alleen een beperkte groep kan beslissen over wat er al dan niet moet gebeuren. Het is over zo'n zaken dat het ons gaat. Daar zeggen wij: ja, dat kan veranderen.

Ik moet mij excuseren als ik dat van de orkesttornooien verkeerd begrepen heb. Mensen hadden mij dat gezegd. Ik heb het in omgekeerde zin begrepen. Het is inderdaad zo dat de orkesttornooien niet doorgaan, de subsidies zouden blijven. Maar ik veronderstel dat de organisatie van die tornooien ook geld kost en dat er toch op een of andere manier een besparingsmaatregel is gedurende 2 jaar. Als het anders is moet u het mij uitleggen.

Wat die 65 miljoen betreft, dat getal heb ik destijds gehaald uit de commissie Welzijn waar gesteld werd - maar ik kan het niet zo uit het hoofd zeggen - dat Vlaanderen stelt

dat er 150 miljoen, ik zeg maar iets, moet verevend worden. Wij als provincie stellen dat het maar 85 miljoen mag zijn. U zegt nu dat het afgeklopt is op 90 miljoen. Dan is inderdaad het verschil 10 of 15 miljoen. Dat blijft nog altijd een zeer belangrijk bedrag. Maar ik excuseer mij als ik een niet geactualiseerd fout cijfer heb gezegd.

Ik dank u.

VOORZITTER.- Dan gaan we over tot de stemming van de punten.

Provinciale overheid

Nr. 0/1 van de agenda

Aanpassing meerjarenplan 2014 - 2020 (budgetjaar 2018). Advies van het Rekenhof. Kennisname. Verslag

Deputatie van de provincie Antwerpen
Desguinlei 100
2018 ANTWERPEN

Contactpersoon:
Ronan Van Diest

Regentschapsstraat 2
B-1000 Brussel

T +32 2 551 83 22
F + 32 2 551 83 10
VanDiestR@ccrek.be

Uw bericht van	Uw kenmerk	Ons kernmerk	Datum
--	--	N 09-3.717.565B1	14 november 2017

Budget 2018 – advies van het Rekenhof

Geachte deputatie,

Het Rekenhof ontving alle documenten betreffende het budget 2018 en het aangepast meerjarenplan in de voorgeschreven vorm. De financiële nota van het meerjarenplan werd aangevuld met 2020. De kredieten die werden opgenomen voor 2020 hebben betrekking op de uitvoering van beslist beleid en op courante uitgaven.

Het exploitatiebudget 2018 bevat 200,3 miljoen euro exploitatie-ontvangsten en 190,3 miljoen euro exploitatie-uitgaven en vertoont een batig saldo van 10,0 miljoen euro. Het investeringsbudget sluit af met een negatief saldo van 39,1 miljoen euro (de investeringsontvangsten (8,5 miljoen euro) min de investeringsuitgaven (47,6 miljoen euro). Gezien de 41,1 miljoen euro financiële uitgaven en de financiële ontvangsten van 28,0 miljoen euro, is het budgettair resultaat van het boekjaar -42,2 miljoen euro. Verhoogd met het geraamd gecumuleerd budgettair resultaat 2017 (159,1 miljoen euro), wordt het gecumuleerd budgettair resultaat einde 2018 op 116,9 miljoen euro geraamd. De bestemde gelden (van de OVV Pensioenen) nemen af met 18,5 miljoen euro en worden eind 2018 op 114,1 miljoen euro gebracht. Het resultaat op kasbasis (gecumuleerd budgettair resultaat min bestemde gelden) is daardoor 2,7 miljoen euro. Aangezien dit resultaat positief is, toont het bestuur aan dat het op korte termijn (resultaat op kasbasis van het begrotingsjaar) financieel in evenwicht is.

Het structureel evenwicht moet blijken uit een positieve autofinancieringsmarge (exploitatieresultaat min uitgaven voor leningen) van het laatste jaar van het MJP. Het MJP wordt nu met één jaar verlengd, maar de minister heeft er in een omzendbrief m.b.t. de budgetopmaak op aangedrongen dat de besturen hun verantwoordelijkheid nemen om uiterlijk in het boekjaar 2019 (het laatste jaar van het oorspronkelijk MJP) een structureel evenwicht aan te tonen: de uitbreiding van het MJP mag geen aanleiding geven tot het uitstellen van het bereiken van het structureel evenwicht. Voor het provinciebestuur Antwerpen is de autofinancieringsmarge na correctie voor de onttrekkingen aan de reserves van de OVV pensioenen zowel in 2019 als in 2020 positief.

Tegen eind 2018 moeten de provincie uit de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden (IGS) getreden zijn. Aangezien daarvoor vorig jaar al een ontvangst werd ingeschreven en de niet-gerealiseerde investeringsontvangsten automatisch worden overgedragen naar het volgende jaar, heeft de provincie hiervoor niets ingeschreven in het budget 2018.

De provincie heeft nog kredieten ingeschreven voor de afronding van lopende investeringen aan onroerend goed van instellingen die worden overgeheveld naar Vlaanderen of naar de stad Antwerpen en waar al vroeger kredieten waren voor ingeschreven in het MJP. Voor de instelling die wordt overgeheveld naar Vlaanderen (Peerdsbos) zal dit worden geregeld door bij BVR de overdracht van het onroerend goed uit te stellen tot na afloop van de werken. Voor de instellingen die worden overgedragen aan de stad Antwerpen bestaat geen gelijkaardige afspraak.

Op last:

Jozef Van Ingelgem
Hoofdgriffier

Het Rekenhof:

Jozef Beckers
Raadsheer

VOORZITTER.- Dit is een kennisname.
Zijn daar tussenkomsten over? *Geen.*

Kennis wordt genomen.

Nr. 0/2 van de agenda

**Aanpassing meerjarenplan 2014 - 2020 (budgetjaar 2018).
Goedkeuring.
Verslag**

VOORZITTER.- Zijn daar tussenkomsten over? *Geen.*

Dan leg ik dit punt voor ter stemming en de stemming is geopend.

Heeft iedereen zijn stem uitgebracht? Einde van de stemming.

61 leden hebben deelgenomen aan de stemming;

45 leden hebben ja gestemd;

12 leden hebben nee gestemd;

4 leden hebben zich onthouden.

Goedgekeurd met 45 stemmen ja, bij 12 stemmen nee en 4 onthoudingen.

Financiën

Nr. 4/3 van de agenda

Algemene provinciebelasting. Reglement 2018. Goedkeuring. Verslag van de deputatie

Voor het behoud van het evenwicht van het provinciaal budget wordt voor 2018 een algemene provinciebelasting ingevoerd.

Het belastingtarief wordt aangepast aan de indexevolutie en de vrijstellingsmodaliteiten blijven integraal behouden.

De provincieraad van Antwerpen,

Overwegende dat op 31 december 2017 de heffingsduur verstrijkt van de verordening betreffende de heffing van een algemene provinciebelasting, hernieuwd bij raadsbesluit van 2 december 2016;

Gelet op de artikelen 162 en 170 van de gecoördineerde grondwet van 17 februari 1994 en de artikelen 42, 144 en 241 tot en met 253 van het provinciedecreet van 9 december 2005;

Gelet op artikel 16 van de gewone wet van 9 augustus 1980, houdende de hervorming van de instellingen, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1982;

Gelet op de artikelen 1 en 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;

Gelet op de artikelen 1 tot 3, 7, 16 en 17 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister;

Gelet op het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, gewijzigd bij decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012;

Overwegende dat een belasting budgettair noodzakelijk is met als doel de uitgaven van de provincie in het algemeen te dekken, zowel de verplichte als de facultatieve;

Overwegende dat de belasting eenvoudig te controleren is en dat de heffing van de belasting op een efficiënte wijze kan geschieden met een hoge rentabiliteit gelet op de geringe administratieve kosten verbonden aan de vestiging en de invordering;

Overwegende dat de belasting een bijdrage beoogt van burgers in de algemene bestuurlijke uitgaven van de provincie gelet op het feit dat burgers op democratische wijze kunnen gebruik maken van de provinciale dienstverlening en infrastructuur;

Overwegende dat de belasting van die aard is dat zij binnen de draagkracht ligt van elke belastingplichtige;

Overwegende dat een algemene en evenwichtige spreiding wordt nagestreefd waarbij extra aandacht wordt geschonken aan de zwakste categorieën in de maatschappij;

Overwegende dat een vrijstelling voor de gezinnen die genieten van de voorkeurtarieven inzake gezondheidszorg verantwoord wordt door het feit dat deze reeds een financiële tegemoetkoming genieten op basis van een onderzoek dat werd uitgevoerd door de daartoe wettelijk bevoegde instanties en dat reeds gedurende verschillende jaren naar aanleiding van de inning van de provinciebelastingen wordt vastgesteld dat slechts een klein percentage van de op naam van deze mensen ingekohierde belastingen effectief kan worden geïnd en dan nog slechts nadat reeds een lange procedure werd doorlopen zodat de rentabiliteit hiervan problematisch is;

Overwegende dat het eveneens verantwoord is belastingvrijstelling in te voeren voor de gezinnen die, als gevolg van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters, op 1 januari van het aanslagjaar, enkel een verplicht referentieadres zonder feitelijke vestiging op het provinciaal grondgebied hebben en daardoor praktisch geen gebruik kunnen maken van de provinciale dienstverlening;

Op voorstel van de deputatie,

BESLUIT:

Artikel 1:

Voor het aanslagjaar 2018 wordt door de provincie Antwerpen een algemene provinciebelasting geheven.

De belasting wordt gevorderd van elk gezin dat op het grondgebied van de provincie Antwerpen een hoofdverblijf ter beschikking heeft op 1 januari 2018.

Artikel 2:

Als "gezin" wordt beschouwd voor de toepassing van onderhavige belasting: hetzij een persoon die alleen leeft, hetzij twee of meer personen die, al dan niet verwant, gewoonlijk in één en dezelfde woning of woongelegenheid verblijven en er samenwonen.

De belasting wordt gevestigd op naam van de referentiepersoon van het gezin.

Artikel 3:

Het bedrag wordt bepaald op 38 EUR. De belasting is ondeelbaar verschuldigd voor het aanslagjaar. De toestand op 1 januari van het aanslagjaar is bepalend voor de belastingplicht.

De inschrijving in het bevolkingsbestand van de gemeente waar het gezin staat ingeschreven, bepaalt de toestand op 1 januari van het aanslagjaar van de hoofdverblijfplaats, de referentiepersoon en de samenstelling van het gezin.

Een wijziging van de hoofdverblijfplaats, de referentiepersoon en/of de samenstelling van het gezin in de loop van het aanslagjaar, heeft geen invloed op de belastingplicht en geeft geen aanleiding tot enige belastingvermindering of teruggave.

Artikel 4:

Zijn van deze belasting vrijgesteld, voor zover aan de vrijstellingsmodaliteiten is voldaan op 1 januari 2018:

1° de gerechtigden, bedoeld in art. 37 § 1 en § 19, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Deze vrijstelling wordt slechts verleend voor zover binnen de twee maanden na verzending van het aanslagbiljet daartoe een schriftelijk verzoek toekomt bij de dienst fiscaliteit van de provincie Antwerpen, Boomgaardstraat 22, bus 111, 2600 Antwerpen, en mits voorlegging van een attest van het ziekenfonds.

2° de gezinnen die als gevolg van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters enkel een referentieadres op het provinciegrondgebied hebben.

VOORZITTER.- Mevrouw Naert heeft het woord.

Mevrouw NAERT.- Ik ga heel kort zijn.

Ik ga niet herhalen wat we de vorige jaren hebben gezegd, maar onze nee-stem is effectief gebaseerd op het feit dat het een onrechtvaardige belasting is, omdat ze niet progressief is. Gedeputeerde Röttger heeft al geprobeerd om dat te veranderen. Maar vermits wij niet kunnen inpakken op inkomens, zolang dat dit niet kan gaan we dat niet kunnen veranderen, blijft ons standpunt nee want we vinden ze fundamenteel onrechtvaardig.

VOORZITTER.- Zijn daar nog tussenkomsten over? *Geen.*

Dan leg ik dit punt voor ter stemming en de stemming is geopend.

Heeft iedereen zijn stem uitgebracht? Einde van de stemming.

61 leden hebben deelgenomen aan de stemming;

44 leden hebben ja gestemd;

12 leden hebben nee gestemd;

5 leden hebben zich onthouden.

Goedgekeurd met 44 stemmen ja, bij 12 stemmen nee en 5 onthoudingen.

De heer JANSSEN laat weten dat hij ja wilde stemmen in plaats van de onthouding die geregistreerd werd.

Nr. 4/4 van de agenda

**Provinciale opcentiemen op de onroerende voorheffing.
Reglement 2018. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie**

Op 31 december verstrijkt de geldigheidsduur van de verordening.
Om het evenwicht van het provinciaal budget te handhaven is een hernieuwing van het belastingreglement noodzakelijk.

Het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing werden aangepast ingevolge het decreet van 18 november 2016 houdende de vernieuwde taakstelling en gewijzigde financiering van de provincies.

De provincieraad van Antwerpen,

Overwegende dat op 31 december 2017 de heffingsduur verstrijkt van de provinciale belastingverordening inzake opcentiemen op de onroerende voorheffing, hernieuwd bij raadsbesluit van 2 december 2016;

Overwegende dat het noodzakelijk is voor het evenwicht van het provinciaal budget;

Gelet op de artikelen 162 en 170 van de gecoördineerde grondwet van 17 februari 1994 en de artikelen 42, 144 en 241 tot en met 253 van het provinciedecreet van 9 december 2005;

Gelet op artikel 16 van de gewone wet van 9 augustus 1980, houdende de hervorming van de instellingen, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1982;

Gelet op het decreet van 18 november 2016 houdende de vernieuwde taakstelling en gewijzigde financiering van de provincies;

Op voorstel van de deputatie,

BESLUIT:

Enig artikel:

Met ingang van 1 januari 2018 worden voor een termijn van één jaar, eindigend op 31 december 2018, ten behoeve van de provincie Antwerpen, honderd vijfenveertig komma drieëndertig (145,33) opcentiemen op de onroerende voorheffing geheven.

VOORZITTER.- Zijn daar tussenkomsten over? *Geen.*

Dan leg ik dit punt voor ter stemming en de stemming is geopend.

Heeft iedereen zijn stem uitgebracht? Einde van de stemming.

61 leden hebben deelgenomen aan de stemming;

49 leden hebben ja gestemd;

12 leden hebben nee gestemd.

Goedgekeurd met 49 stemmen ja, bij 12 stemmen nee.

Nr. 4/5 van de agenda

Provinciebelasting op de bedrijven. Reglement 2018. Goedkeuring.
Verslag van de deputatie

Voor het behoud van het evenwicht van het provinciaal budget wordt voor 2018 een algemene provinciebelasting ingevoerd.

Een aantal teksten werden aangepast t.o.v. vorig jaar om opgedoken onduidelijkheden op te lossen.

De belastingtarieven werden aangepast aan de indexevolutie.

De provincieraad van Antwerpen,

Overwegende dat op 31 december 2017 de heffingsduur verstrijkt van de verordening betreffende de heffing van de provinciebelasting op de bedrijven, goedgekeurd bij raadsbesluit van 2 december 2016;

Gelet op de artikelen 162 en 170 van de gecoördineerde grondwet van 17 februari 1994 en de artikelen 42, 144 en 241 tot en met 253 van het provinciedecreet van 9 december 2005;

Gelet op artikel 16 van de gewone wet van 9 augustus 1980, houdende de hervorming van de instellingen, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1982;

Gelet op het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen gewijzigd bij decreten van 28 mei 2010 en 17 februari 2012;

Overwegende dat een belasting budgettair noodzakelijk is met als doel de uitgaven van de provincie te dekken, zowel de verplichte als de facultatieve;

Overwegende dat de provincie een beleid nastreeft met volgende kenmerken:

- een eenvoudige belasting waarbij rekening gehouden wordt met de effecten op tewerkstelling, leefbaarheid en economische aantrekkelijkheid van de provincie met behoud van de fiscale druk;
- een belasting die eenvoudig te controleren is;
- een belasting waarbij de administratieve verplichtingen tot het absolute minimum worden beperkt met vanzelfsprekende inachtneming van de vigerende regelgeving, en waarbij de klantgerichte dossierbehandeling, gekoppeld aan de gelijke behandeling van alle belastingplichtigen, als speciaal aandachtspunt geldt;

Overwegende dat de belasting gebaseerd is op een eenvoudig meetbare grondslag, namelijk de oppervlakte die bedrijven, zelfstandigen of beoefenaars van een vrij beroep gebruiken of ter beschikking hebben;

Overwegende dat deze belasting een bijdrage van zelfstandigen, beoefenaars van een vrij beroep en ondernemingen beoogt in de algemene bestuurlijke uitgaven van de provincie en dat de verscheidenheid in tarifiering rekening houdt met het verschil in invloed van de belastingplichtigen op deze provinciale uitgaven, onder meer wat betreft infrastructuur en algemene dienstverlening;

Overwegende dat het heffen van minimumbelastingen gerechtvaardigd is doordat mag aangenomen worden dat de voorziene minimumbedragen van dien aard zijn dat ze binnen ieders draagkracht liggen;

Overwegende dat bedrijven, zelfstandigen en beoefenaars van een vrij beroep aldus op een evenwichtige manier bijdragen tot de financiering van het provinciaal beleid;

Overwegende dat lagere tarieven voor de gepensioneerden aangewezen zijn, op voorwaarde dat zij slechts een beperkte beroepsactiviteit uitoefenen als aanvulling op hun pensioen, omdat zij een veel kleinere belasting vormen voor het geheel van de provinciale organisatie en infrastructuur dan de vestigingen van niet-gepensioneerden;

Overwegende dat een verminderd tarief voor zowel de agrarische als de openluchtrecreatieve sector noodzakelijk is gelet op de specifieke eisen van deze sectoren; deze sectoren dienen voor hun activiteiten noodgedwongen te beschikken over een grote bedrijfsoppervlakte om economisch rendabel te zijn;

Op voorstel van de deputatie,

BESLUIT:

Artikel 1:

Voor het aanslagjaar 2018 wordt door de provincie Antwerpen een provinciebelasting op de bedrijven geheven.

De belasting wordt gevorderd van:

1. elke natuurlijke persoon die in hoofd- of bijberoep een zelfstandige beroepswerkzaamheid uitoefent of die een of meerdere daden heeft gesteld die de uitoefening van een zelfstandige beroepswerkzaamheid toelaten, kunnen toelaten of doen vermoeden (onder meer elke handelaar, elke zelfstandige diensten- of zorgenverstrekker, elke beoefenaar van een vrij beroep, elke nijverheidsondernemer, elke uitbater van een agrarisch bedrijf) en die op 1 januari 2018, op het grondgebied van de provincie Antwerpen, een of meerdere vestigingen heeft, gebruikt voor de uitoefening van de zelfstandige beroepswerkzaamheid of voorbehouden tot het gebruik voor de (mogelijke) uitoefening van de (een) zelfstandige beroepswerkzaamheid;
De natuurlijke persoon die uit hoofde van zijn zelfstandige beroepswerkzaamheid uitsluitend optreedt als werkend vennoot of als bestuurder in een vennootschap wordt niet als belastingplichtig beschouwd in de zin van art. 1, §1, eerste lid van dit reglement;
2. elke rechtspersoon naar Belgisch of buitenlands recht onderworpen aan de vennootschapsbelasting, inclusief de rechtspersoon die in vereffening is gesteld, en die op 1 januari 2018 op het grondgebied van de provincie Antwerpen een of meerdere vestigingen heeft, door voornoemde rechtspersoon gebruikt of tot zijn gebruik voorbehouden;
De rechtspersonen vermeld in de artikelen 180 tot en met 182 van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn niet belastingplichtig in de zin van art. 1, §2, eerste lid van dit reglement.

3. elke rechtspersoon naar Belgisch of buitenlands recht die een winstoogmerk heeft, maar niet onderworpen is aan de vennootschapsbelasting, inclusief de rechtspersoon die in vereffening is gesteld en die op 1 januari 2018 op het grondgebied van de provincie Antwerpen een of meerdere vestigingen heeft, door voornoemde rechtspersoon gebruikt of tot zijn gebruik voorbehouden; De rechtspersonen vermeld in de artikelen 180 tot en met 182 van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn niet belastingplichtig in de zin van art. 1, §3, eerste lid van dit reglement.

Artikel 2:

Elke belastingplichtige is de belasting verschuldigd per afzonderlijke vestiging hoe ook genoemd, die door hem/haar wordt gebruikt of tot gebruik wordt voorbehouden en op het grondgebied van de provincie Antwerpen is gelegen.

Elke belastingplichtige, vermeld in artikel 1, wordt geacht over een belastbare vestiging te beschikken, waarvoor minstens de minimumbelasting verschuldigd is.

Een belastbare vestiging is elke oppervlakte die voor beroeps- of bedrijfsdoeleinden is bestemd of in het kader van beroeps- of bedrijfsdoeleinden wordt gebruikt, tot gebruik is voorbehouden of bijdraagt tot de realisatie/uitvoering van de beroeps- of bedrijfsdoeleinden.

Onder een oppervlakte wordt het volgende verstaan: elk (gedeelte van een) onroerend goed, elke lokaliteit of ruimte onder gelijk welke vorm en die individueel of collectief worden gebruikt of kunnen gebruikt worden, met inbegrip van de plaats of het adres waarop een maatschappelijke of administratieve zetel gevestigd is.

Onder "gebruik" moet elke vorm van gebruik worden verstaan, met inbegrip van onder meer het gebruik als (toegangs)weg, parking, plantsoen, grasstrook, groenzone, vijver, sportterrein, laad-, los- of stortplaats, opslag- of overslagruimte, bufferzone, weiland, conciërgewoning.

Om belastbaar te zijn, volstaat het dat een oppervlakte eventueel (nog) kan gebruikt worden, ook al wordt deze oppervlakte op 1 januari van het aanslagjaar niet effectief gebruikt (vb. braakliggende of woeste gronden, improductieve oppervlakte, oppervlakte zonder economisch rendabel nut of gebruik).

Aan elkaar grenzende oppervlakten worden als één vestiging beschouwd, op voorwaarde dat deze oppervlakten niet van elkaar gescheiden zijn door een openbare weg of een openbare waterloop. Twee of meer oppervlakten met elkaar verbonden door het bestaan van een wettelijk toegekende wegvergunning, worden beschouwd als één enkele vestiging.

Met wegvergunning wordt bedoeld: een vaste en duurzame constructie onder, op of boven de openbare weg en/of openbare waterloop (bv. tunnel, overbrugging). Een belastingplichtige van wie de beroeps- of bedrijfsdoeleinden uitsluitend een ambulante karakter hebben, heeft een belastbare vestiging op het adres van zijn/haar in de provincie Antwerpen gelegen verblijfplaats (waar in het kader van de beroeps- of bedrijfsdoeleinden de opslag van goederen of materiaal, de voorbereiding, de planning, de organisatie, de administratieve ondersteuning of het beheer in de ruimste zin gebeuren of kunnen gebeuren).

Artikel 3:

De belasting wordt vastgesteld rekening houdend met de totale belastbare gebouwde en/of ongebouwde oppervlakte van het goed waarop de vestiging zich bevindt.

Voor de vaststelling van de belastbare gebouwde oppervlakte van het goed waarop de vestiging zich bevindt, wordt in voorkomend geval de oppervlakte gemeten van elk ondergrondse en bovengrondse bouwlaag met inbegrip van de buitenmuren, evenals van het gebruikte of tot gebruik aan te wenden dak, doch met uitsluiting van het gedeelte dat uitsluitend als woongelegenheden van de belastingplichtige – natuurlijke persoon – wordt gebruikt.

De dakoppervlakte is niet belastbaar onder de volgende voorwaarden die gelijktijdig dienen vervuld te zijn: het dak is niet bereikbaar voor externen én de belastingplichtige heeft op dezelfde vestiging een oppervlakte ter beschikking voor minstens de dakoppervlakte.

De oppervlakte die gemeenschappelijk door meerdere belastingplichtigen gebruikt wordt of ter beschikking is, wordt in hoofde van iedere belastingplichtige belast pro rata van de door hem/haar exclusief gebruikte of ter beschikking zijnde gebouwde en ongebouwde oppervlakten.

Indien de gemeenschappelijke oppervlakte eveneens gebruikt wordt door, of ter beschikking is van niet-belastingplichtigen, dan wordt bij de vaststelling van de belastbare oppervlakte het gedeelte van de gemeenschappelijke oppervlakte dat pro rata kan worden toegewezen aan niet-belastingplichtigen in mindering gebracht.

Artikel 4:

4.1. Elke belastingplichtige, vermeld in artikel 1, moet per afzonderlijke vestiging aangifte doen. Het provinciebestuur van Antwerpen stelt aangifteformulieren ter beschikking.

De correct ingevulde, gedag- en gehandtekende aangiften moeten uiterlijk op 30 april 2018 toekomen bij het Provinciebestuur van Antwerpen, dienst fiscaliteit, Boomgaardstraat 22 bus 111 te 2600 Antwerpen.

4.2. Wanneer alle aangiftegegevens van een vestiging gekend zijn door de dienst fiscaliteit van de provincie Antwerpen, kan aan de belastingplichtige daarvoor een voorstel van aangifte worden bezorgd, waarop de aangiftegegevens reeds staan ingevuld.

4.3. Een belastingplichtige is vrijgesteld van de in 4.1. voorgeschreven aangifteplicht op voorwaarde dat hij/zij een voorstel van aangifte ontving.

4.4. De vrijstelling, vermeld onder 4.3., geldt slechts indien de voorgedrukte gegevens op het voorstel van aangifte overeenstemmen met de werkelijkheid. Indien de belastingplichtige vaststelt dat de voorgedrukte gegevens onjuist en/of onvolledig zijn moet hij/zij het voorstel van aangifte verbeterd terugzenden. De terugzending moet tijdig gebeuren zoals beschreven in 4.1.

Het teruggezonden voorstel van aangifte moet duidelijk en volledig alle correcte gegevens vermelden en de nodige verbeteringen moeten worden aangebracht.

4.5. Het is de belastingplichtige die moet bewijzen dat hij/zij het verbeterde voorstel van aangifte of de aangifte tijdig en correct indiende.

4.6. Voor elke vestiging waarvoor een belastingplichtige geen aangifteformulier of voorstel van aangifte heeft ontvangen is hij/zij verplicht, uiterlijk op 30 april 2018, aan de in 4.1. vermelde dienst de voor aanslag noodzakelijke gegevens ter beschikking te stellen, eventueel op het formulier dat daartoe op verzoek zal worden toegezonden.

4.7. Tevens moet de belastingplichtige, vermeld onder artikel 1, binnen de maand uit eigen beweging aangifte doen, vergezeld van de nodige bewijsstukken, bij de in 4.1. vermelde dienst van:

- elke nieuwe of bijkomende vestiging in de provincie Antwerpen;
- elke wijziging van de beschikbare oppervlakte, in principe dus elke verwerving of vervreemding van onroerend goed, elk begin of einde van huur, pacht, en elke andere wijze waardoor de beschikbare oppervlakte op het grondgebied van de provincie Antwerpen wijzigt;
- elke verandering in de uitbating;
- de definitieve stopzetting van bedrijf, handelszaak of zelfstandige beroepsactiviteit in de provincie Antwerpen.

Artikel 5:

Het bedrag van de verschuldigde belasting wordt als volgt bepaald:

96 EUR per vestiging met een oppervlakte tot 1.000 m² (10 are);

411 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 1.000 m² (10 are) tot 5.000 m² (50 are);

1.026 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 5.000 m² (50 are) tot 10.000 m² (1 ha);

3.074 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 10.000 m² (1 ha) tot 50.000 m² (5 ha);

10.247 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 50.000 m² (5 ha) tot 100.000 m² (10 ha);

20.494 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 100.000 m² (10 ha) tot 200.000 m² (20 ha).

De fractie van 1 m² wordt als 1 m² beschouwd

Vestigingen met een oppervlakte van meer dan 200.000 m² (20 ha) worden belast op basis van 20.494 EUR voor de eerste 200.000 m² (20 ha), verhoogd met 9 EUR per 100 m² (1 are) of gedeelte van 100 m² (1 are) voor de schijf van de oppervlakte boven de 200.000 m² (20 ha).

Artikel 6:

In afwijking van het bepaalde in artikel 5 gelden voor de agrarische bedrijven volgende heffingen:

Basisbedrag: 174 EUR, vermeerderd met:

9 EUR per 10.000 m² (1 ha) of gedeelte ervan boven 200.000 m² (20 ha) landbouwoppervlakte;

34 EUR per 10.000 m² (1 ha) of gedeelte ervan boven 50.000 m² (5 ha) tuinbouwoppervlakte in open lucht;

4,50 EUR per 100 m² (1 are) of gedeelte ervan boven 5.000 m² (50 are) tuinbouwoppervlakte in serres.

Artikel 7:

Voor de toepassing van artikel 6 wordt het volgende verstaan onder:

- agrarisch bedrijf: een bedrijf waarvan de hoofdwerkzaamheden bestaan uit landbouw en/of tuinbouw;
- landbouw- en/of tuinbouwoppervlakte: elke oppervlakte voor landbouw en/of tuinbouw;
- serre: elke duurzame constructie die gebruikt wordt of bestemd is voor de tuinbouwteelt.

Artikel 8:

Voor de begrippen van artikel 7 gelden volgende bepalingen:

- landbouw: een zelfstandige beroeps- of bedrijfsactiviteit gericht op akkerbouw en/of weidebouw en/of bosbouw en/of veeteelt;

Voor de hierboven vermelde begrippen gelden volgende bepalingen:

- akkerbouw: een zelfstandige beroeps- of bedrijfsactiviteit gericht op het telen van granen, nijverheidsgewassen, voedergewassen, aardappelen, peulvruchten, pootgoed, landbouwzaden en/of aanverwante gewassen;
- weidebouw: een zelfstandige beroeps- of bedrijfsactiviteit gericht op het exploiteren van blijvend grasland;
- bosbouw: een zelfstandige beroeps- of bedrijfsactiviteit gericht op het aanleggen en exploiteren van bossen, met inbegrip van de bosboomkwekerij;
- veeteelt: een zelfstandige beroeps- of bedrijfsactiviteit gericht op:
 - ° het houden van dieren voor de vlees-, melk- of eierproductie
 - ° en/of het kweken/fokken van dieren voor
 - ° de vacht
 - ° het bekomen van jongen
 - ° het africhten en opleiden van jongen.
- tuinbouw: een zelfstandige beroeps- of bedrijfsactiviteit gericht op groenteteelt, fruitteelt, boomkwekerij andere dan bosboomkwekerij, sierteelt, kweek van tuinbouwzaden, plantgoed en/of aanverwante teelten.

Artikel 9:

In afwijking van het bepaalde in artikel 5 gelden voor de openluchtrecreatieve bedrijven volgende heffingen:

414 EUR per vestiging met een oppervlakte tot 50.000 m² (5 ha);

1.034 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 50.000 m² (5 ha) tot 100.000 m² (10 ha);

2.646 EUR per vestiging met een oppervlakte van meer dan 100.000 m² (10 ha) tot 200.000 m² (20 ha).

Vestigingen met een oppervlakte van meer dan 200.000 m² (20 ha) worden belast op basis van 2.646 EUR voor de eerste 200.000 m² (20 ha), verhoogd met 42 EUR per 10.000 m² (1 ha) of gedeelte van 10.000 m² (1 ha) voor de schijf van de oppervlakte boven de 200.000 m² (20 ha).

Artikel 10:

Voor de toepassing van artikel 9 wordt het volgende verstaan onder:

- openluchtrecreatief bedrijf: een bedrijf waarvan de hoofdwerkzaamheden bestaan uit het exploiteren van een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven en/of het exploiteren van infrastructuur en/of installaties voor sportbeoefening in open lucht bestemd voor het gebruik door recreatieve en niet-recreatieve sportbeoefenaars.

Artikel 11:

Voor de begrippen van artikel 10 gelden volgende bepalingen:

- een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven: een uitgerust en afgebakend terrein in centraal beheer waar op gekampeerd en/of verbleven wordt in openluchtrecreatieve verblijven – al dan niet verplaatsbaar – of dat daarvoor bestemd of ingericht is en niet ontworpen is om als vaste woonplaats te dienen; op het terrein is minstens één kampeerplaats voorbehouden voor toeristen op doorreis met een verplaatsbaar verblijf.

Artikel 12:

Belastingplichtigen die door de aard en voor de uitvoering van hun bedrijvigheid ook gronden gebruiken voor landbouw en/of tuinbouw en/of openluchtrecreatie zoals bedoeld in artikelen 7, 8, 10 en 11 worden - naast de reglementaire taxatie voor de andere belastbare oppervlakten - voor bedoelde gronden belast tegen het tarief voor agrarische bedrijven en/of openluchtrecreatieve bedrijven.

Artikel 13:

Gepensioneerde zelfstandigen en gepensioneerde uitbaters van agrarische bedrijven met beperkte bedrijfsactiviteit betalen een forfaitair bedrag van 30 EUR wanneer hun inkomen lager ligt dan het wettelijk toegelaten inkomen.

Gepensioneerde uitbaters van agrarische bedrijven die een oppervlakte tot 10.000 m² (1 ha) bewerken betalen 14 EUR.

Artikel 14:

De toestand op 1 januari van het aanslagjaar is bepalend voor de belastingplicht en de belasting is ondeelbaar verschuldigd voor het gehele jaar. Het feit dat in de loop van het aanslagjaar een natuurlijke persoon zijn/haar hoedanigheid van zelfstandige beëindigt, een vennootschap ophoudt te bestaan, de belastbare oppervlakte vermindert en/of een belastbare vestiging wordt gesloten of verlaten, geeft geen aanleiding tot enige belastingvermindering of teruggave.

Indien bewezen wordt dat een natuurlijke persoon zijn/haar mogelijkheid tot uitoefening van een zelfstandige beroepswerkzaamheid uiterlijk op 1 januari van het aanslagjaar volledig en definitief beëindigde of indien bewezen wordt dat een vennootschap uiterlijk op 1 januari van het aanslagjaar volledig en definitief ophield te bestaan, gaat de hoedanigheid van belastingplichtige verloren. Bij een tijdelijke onderbreking van de werkzaamheden of bij een inactiviteit of zolang de vereffening van een vennootschap niet is afgesloten, blijft de hoedanigheid van belastingplichtige verder bestaan.

Artikel 15:

De in artikel 4 bedoelde aangiften mogen worden ingediend door middel van procedures waarbij informatica- en telegeleidingstechnieken worden aangewend en die het behoud van de integriteit van de elektronische documenten waarborgen evenals de toerekening ervan aan de belastingplichtige.

De gegevens van elke aangifte die door het provinciebestuur fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de belasting.

Artikel 16:

Bij gebrek aan aangifte binnen de in artikel 4 gestelde termijn, of in geval van onjuiste, onvolledige of onnauwkeurige aangifte, kan de belasting ambtshalve worden ingekohierd.

De ambtshalve inkohiering gebeurt met een verhoging, waarbij per vestiging het aangiftegedrag van de belastingplichtige voor dit en vorige belastingjaren in aanmerking wordt genomen:

- 1e overtreding: 10 % verhoging;
- 2e overtreding: 40 % verhoging;
- 3e overtreding: 70 % verhoging;
- 4e overtreding: 100 % verhoging;
- 5e en volgende overtredingen: 200 % verhoging.

Deze verhogingen worden per vestiging toegepast, ongeacht of het om één of meer overtredingen per aanslagjaar gaat, en met dien verstande dat tijdige en correcte aangifte gedurende twee opeenvolgende jaren de goede trouw in hoofde van de belastingplichtige volledig herstelt, waardoor de aanslag bij de eerstvolgende overtreding met slechts 10 % wordt verhoogd.

Elke belastingverhoging bedraagt minimum 12 EUR. De belastingverhoging blijft echter beperkt tot 200 % van de verschuldigde belasting.

De gegevens van elk document dat verband houdt met een ambtshalve inkohiering die door het provinciebestuur fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de belasting.

VOORZITTER.- Zijn daar tussenkomsten over? *Geen.*

Dan leg ik dit punt voor ter stemming en de stemming is geopend.

Heeft iedereen zijn stem uitgebracht? Einde van de stemming.

61 leden hebben deelgenomen aan de stemming;

49 leden hebben ja gestemd;

12 leden hebben nee gestemd.

Goedgekeurd met 49 stemmen ja, bij 12 stemmen nee.

VOORZITTER.- Ik heb nog één vraag aan de provincieraad voor morgen.

Mevrouw Avontroodt heeft gevraagd om de punten van Cultuur eerst te behandelen voor Algemeen Beleid.

De raad stemt ermee in.

Morgen zal er ook nog een kandidatenboekje van de VVP op uw plaats liggen.

Wij schorsen dan nu de vergadering, en ik zie u morgen terug.

De vergadering wordt geschorst om 17.10 uur.